

«Από τη στάχτη
θα αναγεννηθεί
το Κ.Κ.Ε.»
N. Ζαχαριάδης

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών
καταπεζόμενα έθνη και λαοί
ενωθείτε!

Όργανο της Κ.Ε της Οργάνωσης για την Ανασυγκρότηση του Κ.Κ.Ε

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΒΑΛΛΩΡΙΤΟΥ 1 ΠΕΙΡΑΙΑΣ - ΤΗΛ. 4928007

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ

ΣΑΒΒΑΤΟ 15 ΦΕΒΡΑΡΙΟΥ 1986

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 14

ΤΙΜΗ ΔΡΧ. 30

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

- «ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ»: ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ
B' Μέρος Στη σελίδα 2
- ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ
Στη σελίδα 3
- ΟΙ ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.
ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ
Στη σελίδα 4
- ΜΙΑ... «ΝΕΑ» ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ «ΜΠΛΟΚ ΤΗΣ
ΑΛΛΑΓΗΣ»!
Στη σελίδα 5

ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ Κάτω οι δυο υπερδυνάμεις

Η επίσκεψη Ριζογυιή ήταν το προτελευταίο κύμα πίεσης στον Παπανδρέου πριν την επίσκεψη Σουλτζ στα τέλη του Μάρτη, ο προτελευταίος κρίκος μιας αλυσίδας που τελειώνει στον αρχηγό του Στέητ Ντηπάρτμεν και περιλαμβάνει τους Χάας, Αρμακοστ, Ουάιτχεντ και Γκαστ.

Καθένα από τα παλληκαρικά αυτά του αμερικανικού ιμπεριαλισμού έρχεται να κλιμακώσει τις πιέσεις του δικού του τομέα και να εκτιμήσει τις πραγματικές προθέσεις του μεγαλύτερου σπορτουριστή της σύγχρονης ελληνικής πολιτικής ιστορίας, του Παπανδρέου. Δεν παύουμε να επαναλαμβάνουμε στην εφημερίδα μας ότι ο μοιραίος ρόλος αυτού του ανθρώπου είναι το πέρασμα της Ελλάδας

στην τροχιά του ρωσικού σοσιαλϊμπεριαλισμού. Όσο όμως ιστορικά άθλιος και καταδικασμένος είναι αυτός ο ρόλος, άλλο τόσο δεν θα μπορούσε να ανατεθεί σε ένα πολιτικό μέτριο βεληνεκούς, σ' έναν οποιοδήποτε περαστικό καβαλλάρη μιας πρωθυπουργίας.

Ο άνθρωπος που θα οδηγούσε την ελληνική αστική τάξη στην Μόσχα θάπρεπε να είναι τουλάχιστον γιός ενός Γ. Παπανδρέου δηλαδή δεύτερη γενιά ίντριγκας, διπλοπροσωπίας καιροσκοπισμού και δημαγωγίας. Ο γιός που θα δούλεψε για τη σημερινή ιμπεριαλιστική - φασιστική Ρωσία θάπρεπε να μιλάει με τόσο πάθος για το σοσιαλισμό, όσο ο πατέρας του δούλεψε για την Αγγλία θάπρεπε να μιλάει με τα λόγια του ΕΑΜ.

Βέβαια η ιστορία επαναλαμβάνεται με άλλη μορφή. Ο Παπανδρέου - γιός πρέπει τώρα ταυτόχρονα εκτός από το λαό, να εξαπατήσει και όλα τα φιλοδοξικά τμήματα της αστικής τάξης, ένω και μέσα στο κόμμα του καθώς και την Αμερικανική υπερδύναμη.

ΠΙΕΣΕΙΣ ΚΑΙ ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΜΟΣ

Είχαμε γράψει στο προηγούμενο φύλλο μας ότι «αυτοί που βιάζονται να κλιμακώσουν το ζήτημα των βάσεων και του ΝΑΤΟ μέχρι τα τέλη του Μάρτη, είναι οι Αμερικάνοι και όχι ο Παπανδρέου. Αυτός θα επιχειρήσει να εκμεταλλευτεί αυτό το πλεονέκτημα δίνοντας όσο πιο αβυσσικές υποσχέσεις μπορεί για την παραμονή των βάσεων στους Αμερικάνους, σε όσο πιο «ιδιωματικό» παρασκηνιακό επίπεδο γίνεται για να έχει τις λιγότερες δυνατές πολιτικές δεσμεύσεις. Αυτό το δρόμο προσαρμόζει να του υφίσταται οι Αμερικάνοι με τα τηλεγράφημα που λέγεται Σουλτζ».

Η επίσκεψη Ριζογυιή κινήθηκε απ' ότι φαίνεται μέσα σ' αυτά τα πλαίσια. Λέμε απ' ότι φάνηκε, γιατί δεν υπάρχει τίποτα πιο σκοτεινό από την Παπανδρεϊκή διπλωματία που λέει δύο λεξιόνες στην τηλεόραση για να κρύψει τα πάντα. Μιλάει μόνος του με την υπάλληλη αυτή του αμερικανικού υπουργείου εξωτερικών κι ο λαός μας δεν μαθαίνει τίποτα. Δεν μαθαίνει τίποτα γι' αυτό τον παρατεταμένο διπλωματικό ελληνικό - αμερικανικό πόλεμο. Γιατί η Ριζογυιή δεν λέει τίποτα για τον εκβιασμό των F-16 και για το 7 προς 10 στην αναλογία της αμερικανικής βοήθειας προς την Ελλάδα και την Τουρκία αντίστοιχα, δεν λέει τίποτα για τον εκβιασμό της Διεθνούς Τράπεζας αυτού του υπό αμερικανικό έλεγχο μεγαλύτερου διεθνούς τοκογλυφού, δεν λέει τίποτα για την επιρροή των ΗΠΑ στην ΕΟΚ και πιο πολύ για την επίδραση των ΗΠΑ στα επεξεργαστικά σχέδια της τουρκικής στρατοκρατικής κλίμακας.

Ότι όμως κι ο Παπανδρέου μιλάει γι' αυτό. Το παιχνίδι του με τις ΗΠΑ έχει ένα όνομα: ΚΑΘΗΣΥΧΑΣΜΟΣ. Ο Παπανδρέου θέλει χρόνο για να ασιρράσει το έδαφος κάτω από τα πόδια των ΗΠΑ, να στακώσει σταδιακά τα ερεσιμάτριά του στο εσωτερικό, δίχως να βρεθεί ακάλυπτος στο εξωτερικό. Γι' αυτό στέλνει τον γιό του, τριτογενή δυναστεία, στον Ρήγαν για να του σείξει γιγαντιαία το χέρι γι' αυτό στο Νταβός της Ελβετίας εκθειάζει το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Εκεί διαφέρει ο Παπανδρέου από ένα πραγματικό αντιιμπεριαλιστή

αντιαμερικανό και εκεί αποκαλύπτει τον φιλο - ρωσικό ξενόδοξο και σκοταδισμό του αντιαμερικανισμού, την οίσιογνομία του σαντηριήτη που εγκαταλείπει το παλιό καταρχώμενο τόρα αφεντικό για το νέο, το αναρχώμενο.

Ο πραγματικός αντιιμπεριαλισμός είναι αυτός που στηρίζεται στο λαό, δηλαδή που κινητοποιεί το λαό. Όμως ο Παπανδρέου για χρόνια ολόκληρα έχει ακινητοποιήσει μαζί με το νεο - ΚΚΕ τον λαϊκό αντιαμερικανικό αγώνα ώστε να στηριχτεί στον ρωσικό σοσιαλϊμπεριαλισμό, για να μη μείνει δηλαδή ούτε μια στιγμή η χώρα μας δίχως προστασία και αφεντικό.

Αυτή είναι η ρίζα της σκοτεινής πραξικοπηματικής του διπλωματίας. Αυτή ήταν η συνταγή που ακολούθησε απέναντι και στον Καραμανλή. Δεν κάλεσε ποτέ τον λαό ενάντια στον Καραμανλή, αντίθετα τον έβεβαιε για να τον στακώσει στο τέλος, αφού μετά από μια μακρά περίοδο καθήσυχασμού, του είχε αφαιρέσει κάθε πολιτικό στήριγμα κάτω από τα πόδια.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΠΟΘΡΑΥΝΣΗ

Αυτή την πολιτική ακολουθεί απέναντι στις ΗΠΑ συνολικά. Όμως αντικειμενικά μια πολιτική καθήσυχασμού απέναντι στις ΗΠΑ συνοδεύεται και από ατίτηση της επιθετικότητάς τους, των πιέσεών τους, της θρασύτητάς τους, ανεξάρτητα από το γεγονός του παράλληλου δυναμισμού της ΕΣΣΔ. Τώρα αρχίζει να γίνεται θεσμός αυτό που αρχίζει με τον Αρμακοστ, δηλαδή κάθε νέος επίσημος Αμερικανός «επισκεπτής» να έχει ιδιαίτερες συνομιλίες και με το Μητσόσκω. Αυτή είναι μια ξεδιάντροπη ανάμειξη στα εσωτερικά της χώρας μας, που γίνεται δεκτή και από τον Παπανδρέου και από το νεο - ΚΚΕ.

Η ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΗΣ

Ο Παπανδρέου, παρ' όλα αυτά, έχει την πρωτοβουλία των κινήσεων στην κύρια πλευρά παίζοντας με τις πιέσεις της ανερχόμενης υπερδύναμης και ταλαντώνοντας την καταρχώμενη. Η Κατ' αρχήν υποχρέωση τις ΗΠΑ να αρνηθούν την συμφωνία που υπογράφηκε πριν δυο χρόνια. Τους καλεί έτσι να καταργήσουν την υπάρχουσα συμφωνία και να αρχίσουν διαπραγματεύσεις για μια καινούργια - πράγμα που σημαίνει την προσωρινή αμείωσή της υιοθέτησης των βάσεων - σημαίνει δηλαδή μια σοβαρή πολιτική υποχώρηση για τις ΗΠΑ.

2) Συνδέει την παραμονή των βάσεων, αλλά και τη συμμετοχή στα γυμνάσια του ΝΑΤΟ, δηλαδή στο στρατιωτικό σκέλος με μια συνολική επίθεση των Ελληνοτουρκικών στο Αιγαίο και την Κύπρο, καλώντας τις ΗΠΑ να ασκήσουν πίεση στην Τουρκία. Βάζει με λίγα λόγια σφήνα ανάμεσα στην Τουρκία και στις ΗΠΑ. Σ' αυτό το σημείο έρχονται και οι δήθεν φιλέλληνικές προτάσεις της ΕΣΣΔ στο Κυπριακό ώστε να ασκηθεί μια πιο μεγάλη πίεση.

3) Επικαλείται τις δημοτικές εκλογές για να ζητήσει παράταση των διαπραγματεύσεων και μετά το όριο του Μάρτη, που τον έχουν θέσει οι ΗΠΑ τηλεγραφικά μέσω της επίσκεψης Σουλτζ.

Ιδιαίτερα στα σημεία (1) και (2) ο Παπανδρέου διαθέτει ισχυρό ατού. Στο μεν (1) υποχρεώνει τις ΗΠΑ σε πολιτική επίθεση αν θέλουν άμεσα και άνοι όσον ανανέωση της συμφωνίας, τις υποχρεώνει να εμφανίσουν κινικές πράγμα που εξασφαλίζει στον Παπανδρέου μια σχετική στήριξη στην Είρσηση αξιοποιώντας τις υπάρχουσες αντιθέσεις της Είρσησης με τις ΗΠΑ. Στο δε (2) εκμεταλλεύεται την αδυναμία των ΗΠΑ μπροστά στο λαό τους και στην παγκόσμια δημοκρατική κοινή γνώμη να αναγνωρίσουν το καθήκον Ντενκτάζ, καθώς και την διάσταση ανάμεσα στο δημοκρατικό και στο ρεπουμπλικανικό κόμμα στις ΗΠΑ. Επί πλέον σ' ότι αφορά τον εξοπλισμό της Αθήνας ο Παπανδρέου παίζει το πιο εύκολο χαρτί του. Εμφανίζεται σαν ο πιο πιστός υγιόκοπος που θέλει να περιλάβει τη Αθήνα στα ναυτοικά γυμνάσια, αλλά δεν τον αφήνει η Τουρκία.

Η ΑΝΟΧΗ ΤΟΥ ΨΕΥΤΟ - ΚΚΕ

Αυτή η διαπραγματευτική πολιτική του Παπανδρέου πιστεύουμε ότι βρίσκεται μέσα στο όριο που απαιτεί ο σοσιαλϊμπεριαλισμός και πιθανότατα διαφοροποιείται σε στενή συνεργασία μ' αυτόν.

Είναι χαρακτηριστική η καταπιεστική ανοχή και ο υποβιβασμός όλου του ζητήματος των αμερικανικών βάσεων που διαπιστώνουμε από την πλευρά του νεο - ΚΚΕ. Ο Ριζοσπάστης και το νεο - ΚΚΕ έχουν μέχρι σήμερα περιορίσει στο ελάχιστο τις διαμαρτυρίες τους προβαίνοντας κατά κόρον το ταχικό ζήτημα, που τόσο ωμά ξεπούλανε, καθώς και τις διεθνείς εξελίξεις. Το Κεντρικό μας στο ζήτημα των βάσεων των Αβακς στο Ακτίο, σ'

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 6

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ: ΑΠΟΛΥΘΗΚΑΝ 250 ΠΑΚΙΣΤΑΝΟΙ ΕΡΓΑΤΕΣ

Να υποστηριχθεί ο αγώνας

Απολύθηκαν την Δευτέρα 10 Φεβράρη, οι 250 Πακιστανοί εργάτες, των ναυπηγείων Σκαρμαγκά. Το υπουργείο Εργασίας, δεν ανανέωσε τις άδειες εργασίας τους, ενώ λήγει η άδεια παραμονής τους στην Ελλάδα στις 24 Απρίλη, όπου και θα πρέπει να εγκαταλείψουν τη χώρα.

Οι απολύσεις αυτές εντάσσονται στα σχέδια της νέας διοίκησης του ναυπηγείου για μεγάλη μείωση προσωπικού που πιθανολογείται πως θα ξεπεράσει τους 1000 εργαζόμενους.

Η νέα κρατική εργοδοσία, προπαγανδίζοντας με τα τοιράκια της, της κλαδικής της ΠΑΣΚΕ, ότι πιο ρατσιστικό και σοβινιστικό υπήρχε μέσα στο ναυπηγείο, κατόρθωσε να αποκόψει τους Πακιστανούς εργάτες από τους άλλους εργάτες, με αποτέλεσμα να ανοίξει ο δρόμος στις απολύσεις χωρίς την παραμικρή κινητοποίηση από τους εργαζόμενους στο ναυπηγείο.

Σε αυτό το ζήτημα, καθοριστική ήταν και η στάση του νεο - ΚΚΕ.

Το κόμμα αυτό, όπως μας καταγγείλουν Πακιστανοί εργάτες, ενώ στην αρχή είχε πάρει το μέρος τους, στην συνέχεια σταμάτησε να βάζει το αίτημα της ανανέωσης των αδειών εργασίας και το αντικατέστησε με το αίτημα των αποζημιώσεων. Από την άλλη πλευρά, άφησε να περάσει μέσα στο ναυπηγείο ο ρατσισμός, χωρίς να δώσει στο ελάχιστο την πάλη με την ΠΑΣΚΕ, αλλά και με λαθεμένες απόψεις μέσα στους εργάτες.

Έφτασε μάλιστα, στο σημείο να αρνηθεί να υποστηρίξει ψηφίσμα συμπράξεως, που έβαλε στο δένδριο του Εργατικού Κέντρου Πειραιά, αντιπροσωπος, συντροφος της ΟΑΚΚΕ.

Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, οι πακιστανοί εργάτες, οργανώνουν την πάλη τους για την ανάκληση των απολύσεων και την επιστροφή τους στο ναυπηγείο. Σ' αυτή την κατεύθυνση η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΓΩΝΑ που έφτιαξαν, κάλεσε σε συγκέντρωση στην πλατεία Κοιμουνδούρου, την Τρίτη 11 Φεβράρη, στις 9 το πρωί και πορεία στο υπουργείο Εργασίας και τη Βουλή.

Η Αστυνομική Διεύθυνση Αθηνών, χωρίς κανένα πρόσχημα, απαγόρευσε την συγκέντρωση και την πορεία, και με αστυνομικές δυνάμεις κατέλαβε το πρωί την πλατεία Κοιμουνδούρου. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση, οι Πακιστανοί εργάτες, διασκορπισμένοι σε μικρές ομάδες, πήγαν στη Βουλή, όπου συγκρότησαν πορεία και αντιπροσωπεία τους κατέθεσε την έκκληση που δημοσιεύσαμε στην Βουλή.

Αυτή η κινητοποίηση, είναι η αρχή του δύσκολου αγώνα που έχουν να δώσουν για το δικαίωμα στη δουλειά τους οι Πακιστανοί εργάτες. Όπως δήλωσε εκπρόσωπός τους στην

εφημερίδα μας είναι αποφασισμένοι να κλιμακώσουν μέχρι το τέλος τον αγώνα τους.

Η οργάνωσή μας βρέθηκε στο πλάι των εργατών. Με προκήρυξη που δημοσιεύσαμε στο προηγούμενο φύλλο της εφημερίδας μας, βάλουμε το πρόβλημα στην ουσία του διάστασης μέσα στο ναυπηγείο. Με συνεχείς παρεμβάσεις προσπαθήσαμε να πείσουμε τους εργάτες πως οι απολύσεις αυτές είναι πρώτα απολύσεις εργατών και κατά δεύτερο λόγο πακιστανών, αντιστάθηκαν σε λαθεμένες πλειρές των απόψεων των εργατών, που είχαν ρατσιστικά και σοβινιστικά χαρακτηριστικά, απόρροια της αντιδραστικής προπαγάνδας των νεόκοπων εργοστασιάρχων της ΠΑΣΚΕ, και της υπονομιέσης του σοσιαλφασισμού.

Για άλλη μια φορά απευθυνόμαστε στους εργαζόμενους στο Σκαρμαγκά, και τους καλούμε να εκδηλώσουν την συμπαράστασή τους, στους απολυμένους συναδέλφους. Και αυτό, όχι σαν «διεθνιστικό» καθήκον όπως

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΣΤΗ ΣΕΛ. 3

«ΕΘΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ»: ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΠΑΤΗ ΛΑΪΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΥΓΕΙΑΣ: ΜΙΑ ΜΕΓΑΛΗ ΑΝΑΓΚΗ

ΜΕΡΟΣ Β'

7. ΑΝΑΠΤΥΞΗ ΤΗΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Η κοινωνική ιατρική βασίζεται στην αρχή ότι ο άνθρωπος είναι πρότιμα κοινωνικό ον και μέσα απ' τη σχέση του με τη βιολογική του κατάσταση και την ιστορία του με το περιβάλλον. Παράλληλα όμως ο άνθρωπος είναι και άτομο, έχει την ιδιαιτερότητά του. Στο δίπολο όμως κοινωνικότητας - άτομικότητας η κέντρα και η μήτηρ είναι η κοινωνικότητα και αυτή χαρακτηρίζει συνολικά τον άνθρωπο.

Η αποκατάσταση επομένως της διαταραγμένης ισορροπίας μεταξύ του ανθρώπου και του φυσικού, εργασιακού και κυρίως κοινωνικού περιβάλλοντός του, αποκαθιστά ταυτόχρονα την υγεία και μέλλει δραστικά τη νοσηρότητα, που ανυψώνει σε αυτό το πλαίσιο, και που στην εποχή μας είναι σημαντικό κυριολόγιστο αυτή η νοσηρότητα από κοινωνικά αίτια έχει γίνει μίστη των ανθρώπινων κοινωνιών.

Στη χώρα μας η πρόληψη είναι σχεδόν άγνωστη. Ο τομέας της προληπτικής ιατρικής, λοιπόν, για με ένα κενό θεωρητικό προπαιθε με ένα υποψήφιο και άναρχο υλικό υλοποιείται. Η ανάπτυξη της προληπτικής ιατρικής προϋποθέτει:

πλαταύ και σε βάθος, θεωρητική και υλική, μπορεί να μειωθεί σε ποσοστό υψηλά ποσοστά τη νοσηρότητα και τη θνησιμότητα του πληθυσμού. -Ιδίαιτη Ρόδος - ιδού και το πηδύμα!-

Ιδιαιτέρως τρυφερά με κάποια σχετική μετονομία και ιδιαιτερότητα είναι η Ιατρική της Εργασίας. Σε κάθε παραγωγική μονάδα που απασχολούνται πάνω από 50 άτομα, πρέπει να στηθεί Κέντρο Ιατρικής Εργασίας με σταθμό πρώτων βοηθειών και μερμητες ρύπανσης και μόλυνσης του χώρου. Εκτός απ' τις πρώτες βοήθειες οι εργαζόμενοι θα έχουν το δικαίωμα της τακτικής μηνιαίας ιατρικής εξέτασης και πληθυσμιακής εργασιακού ελέγχου. Τα αναγκαία μέτρα, που πρέπει να εφαρμόζονται στη βάση των κομημεριών μετρήσεων, καταλληλότητα των εργασιών, τον εργοασιακό χώρο, θα είναι υποχρεωτικά για τον ιδιωτικό ή κρατικό εργοασιακό.

Ζωτικής σημασίας για τον πληθυσμό των βιομηχανικών περιοχών είναι η παρουσία των καταστάσεων των απ' τη ρύπανση των βιομηχανικών μονάδων. Αυτό θα είναι πραγματικότητα είτε με την απομάκρυνση τους και την παράλληλη διασφάλιση των εργαζομένων, που δουλεύουν σ' αυτές, είτε με το αποτελεσματικό μπλοκάρισμα των ρύπων και της μόλυνσης. Σημαντική και απαραίτητη κρι-

νάση η μαζική κινητοποίηση βιο-οικολόγων, πολιτικών μηχανικών, πολεοδομών και αρχιτεκτόνων για την καταλληλότητα της παρεχόμενης στέγης και την αρμονία της με το φυσικό περιβάλλον.

Εξίσου όμως σημαντική είναι η ενεργοποίηση υγειονομικών - διατροφολόγων, ασπιάνων, κτηνιατρικών, γεωπόνων, και γεωτεχνικών για την καταλληλότητα των πηδών διατροφής, που εισέρχονται στην αγορά και την καταλληλότητά τους απ' τις πηγές τους.

Θα ήταν όμως σοβαρή παραληψη μας, αν δεν αναφέρουμε δύο εξίσου σημαντικούς τομείς, τον τομέα της υγχο - κοινωνικής ισορροπίας και τον τομέα της σωματικής εφικότητας και αρμονίας. Η δημιουργία και η λειτουργία πυκνού δικτύου των αναλυτών κέντρων με τον κατάλληλο υλικό και επιστημονικό εξοπλισμό, με ανθρώπινες περιβαλλοντικές συνθήκες, συμβάλλουν στην ανάπτυξη της υγχο - κοινωνικής υπόστασης του ατόμου και στην κατάκτηση της ανάλογης σωματικής αρμονίας και διαπλασης.

8. ΑΝΟΙΚΤΗ ΙΑΤΡΙΚΗ ΓΝΩΣΗ ΓΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ ΚΑΙ ΛΑΟ.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ ΑΣΚΗΣΗΣ ΚΑΙ ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Πρέπει να σπάσει μέσα στον ιατρικό κόσμο η αθετηρία και η εξουσία του ιατρικού ιερατείου. Να πάψει πλέον η παροχή γνώσης να είναι προνόμιο των εργαζομένων ιατρούμενων. Να σταματήσει πλέον να χρησιμοποιείται η γνώση σαν κίνητρο για εξουσία -εκμετάλλωση και καταπίεση.

Η κάθε γνώση και η ιατρική επιστήμη δεν είναι αντικείμενα για τη διδασκαλία και εμπορευματική χρήση. Είναι συνολική κοινωνική ιδιοκτησία, είναι κατακτήσεις του συνολικού ανθρώπινου πνεύματος και πράξεις και έτσι πρέπει να παρέχεται να καλλιεργείται και να κατακτείται.

Μέσα σ' αυτό το πλαίσιο είναι αναγκαία η πλήρης και ανεμπόδιστη εκπαίδευση και ειδίκευση των γιατρών. Η εμπειρία των ιδανικών του ανθρώπιστικού περιεχομένου της επιστήμης τους, η ανάπτυξη της κοινωνικής τους συνείδησης και η εκλαικευμένη διάδοση ιατρικών και υγειονομικών γνώσεων στον λαό μέσα απ' την εκπαίδευση και την σχεδιασμένη πληροφόρηση.

Πρέπει να επικρατήσει στον αγρή η θέση ότι ο πρώτος που παλεύει την αρρώστια είναι ο ίδιος ο αρρώστος.

Βασικός μοχλός άσκησης ιατρικής μέσα στο κοινωνικό σύστημα λαϊκής υγείας θα είναι το επιστημονικό μέσο άσκησης και παραγωγής ιατρικής στη χώρα μας. Σ' αυτό το μέσο συμμετέχουν οι αριστεροί γιατροί, οι μικροί ειδικοί μένο και ειδικοί μένο γιατροί, οι άνθρωποι που προσκομίζουν στην επιστήμη τους μισθούς γιατροί, και ένα μικρό ποσοστό απ' τους παλιούς μεγάλους γιατρούς, που θα δχθούν ή θα επιθυμώσασσαν να συμμετέχουν υπό όμοιο και στενό έλεγχο.

Αυτό το μέσο εφαρμόζει την κλινική ιατρική, ανάμεσα εκπαιδύει τους νέους γιατρούς απ' τα πρώτα φοιτητικά τους έτη. Αιτό το μέσο αρθρώνει τη μεγάλη άσσηση στον πληθυσμό και την ξενοναμία, που κυριαρχεί στην ιατρική της χώρας. Συναμα αυτό το μέσο γίνεται ο φορέας της μεγάλης επιστημονικής επανόστασης για την ελληνική ιατρική. Αναλύει και σηγκεύει τον στόχου για τη νοσηρότητα και τη θνησιμότητα στην Ελλάδα, επισαναπτύττει τις ιδιομνησίες και ιδιαιτερότητες των κοινωνικών, οικονομικών, εργασιακών και αστομικών υγειονομικών χώρων και στη συνέχεια προχωρά στη συνήθεση - παραγωγή νέας ιατρικής γνώσης, με αώτερο στόχο την οικοδόμηση της ελληνικής ιατρικής τάσης στη θεωρητική, κλινική και

εργνητική ιατρική.

Με ένα τέτοιο κοινωνικό σύστημα λαϊκής υγείας, όπου και χωρίς τους «απόγονες» μεγαλυτρούς και τα ταρικά τους, το ποσοστό νοσηρότητας και θνησιμότητας δεν πρόκειται να αυξηθεί και στα πηχρο να μειωθεί δραστικά. Αυτό γιατί απ' τη μια η προληπτική -εργασιακή και κοινωνική ιατρική και απ' την άλλην η πολλαπλασιαστική δύναμη και ποιότητα της επιστημονικής μέτοπης, μαζί με την παραγωγή νέας ιατρικής, θα αποτελέσουν τους δυναμικούς - προστιικούς παράγοντες ανέλιξης της ιατρικής και της παράλληλης παροχής υψηλού επιπέδου υγείας στο λαό.

9. ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ ΛΑΪΚΗΣ ΥΓΕΙΑΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΠΟΦΑΣΙΣΤΙΚΟ ΕΛΕΓΧΟ ΤΩΝ ΛΑΪΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

Ενα τέτοιο βασικό ριζόμενο και πλαταύ απλαμένο μέσα στην κοινωνία και του λαού, σύστημα παροχής υγείας απ' την ίδια του τη φύση και του κοινωνικού του ρόλο πρέπει να ρημάξει και να εφαρμόσει τη λειτουργία του σε συνάρτηση με τον αποδέκτη του ρόλου του. Ο άλλος παράγοντας αυτής της συνάρτησης, ο αποδέκτης παροχής υγείας, είναι ο ίδιος ο λαός.

Ο λαός είναι ο βασικός ρημάστης και ο αρμόδιος ευφρονιστής των κεντρικών καταθέσεων του κοινωνικού συστήματος λαϊκής υγείας. Επόμενα λοιπόν είναι η θεσμοθέτηση των συμβολαϊκών -αποφασιστικών και εκτελεστικών δικαιωμάτων των λαϊκών δυναμών σε κάθε τομέα οφζόντως και κοστής άσσης και λειτουργίας του συστήματος υγείας.

Αυτό το κοινωνικό σύστημα λαϊκής υγείας με παλλαική αποδοχή και αλληλοτροφοδότηση δεν μπορεί παρά να επικρατεί σε κάθε επίπεδο υπηριότητας, στο στη βιογόνα τροφοδότηση και έλεγχο της ποιότητας της υγχο και δυναμικής κοινωνικής άσσης της χώρας μας, της εργασιακής τάσης. Αιτή η τάση έχει ακόμη μεγαλύτερο το δικαίωμα και την ανάγκη για μια ελληνική λαϊκή υγεία. Η εργατική τάση βρισκείται επικεφαλής όλων των άλλων λαϊκών δυναμών της εργασίας και της πρόσδο στην κοινή απαιτηση να εκπληρωθεί η αναγκαίωση της λαϊκής υγείας.

10. ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Η μεγάλη άσση για μια λαϊκή υγεία στην υπηρσία του λαού και τον τόπο ήταν το ανακούλευτο της διατίωσης στη το ΕΣΥ του ΠΑΣΟΚ είναι μια μεγάλη απήτη.

Το ΠΑΣΟΚ και δεν θέλει και δεν μπορεί να οικοδομήσει μια λαϊκή υγεία στη χώρα μας. Η ανεπαρκεία του απ' τη άν επιδίδεται διαφορετικών εργασιών απ' τα όπλα και απ' τα «αριστέρα», αυτά είναι σημαντική με τον χαρακτήρα του και τον ρόλο του στην ελληνική κοινωνία. Αιτό όμως του μπορεί να κάνει το ΠΑΣΟΚ είναι η συγκέντρωση της εξουσίας, η κυριαρχία του κράτους σε βάση και επικουδύμα της κοινωνίας, η ισχυροποίηση των ιδεολογικών και καταπιεστικών μηχανισμών του κράτους και το πέρας της λειτουργίας της εκμετάλλησης, της καταπίεσης και του αταξιοαμο.

Αλλά όχι μόνο το ΠΑΣΟΚ, ούτε η Ν.Δ. ούτε ο ρεβιζιονισμός του ΚΚΕ, δεν είναι σε θέση να άσσουν λύση στο πρόβλημα υγείας στη χώρα μας.

Αιτό είναι κομμάτι απ'αόπιστο δέμένο με τα μεγάλα παλλαικά προβλήματα της οικονομικής και πολιτικής άσσης. Αι τα όλα δεν μπορεί παρά να βρουν τη λύση τους μέσα σε μια Ελλάδα, όπου θα κυριαρχεί μετά από σκληρό μακρόχρονο επαναστατικό αγώνα η εργατική τάση κι ο εργαζόμενος λαός, μια ανεξάρτητη σοσιαλιστική Ελλάδα.

ΣΕ ΑΝΟΔΟ ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

Η πενήμηρη απεργία των γιατρών του ΙΚΑ, η τριήμερη διαμαρτυρία έξω απ' το υπουργείο υγείας των συνδικαλιστικών εκπροσώπων των εργαζομένων στα αγροτικά γιατρεία, οι επισήσεις εργασίας και οι μαχητικές κινητοποιήσεις στο υπουργείο των νοσηλευτριών και νοσηλευτών νοσοκόμων, καθώς οι επικείμενες προγραμματισμένες κινητοποιήσεις των εργαζομένων στα νοσοκομεία βάζουν αποφασιστικά την σφραγίδα τους στο πρώτο δεκαπενθήμερο του Φλεβάρη για τον χώρο της υγείας.

Κάθε ομοσπονδία έχει και τα δικά της ιδιαιτερα αιτήματα. Εκεί όμως που συγκλίνουν όλα είναι η απαίτηση για αυξήσεις, για καταβολή των δεδουλευμένων, για την άδυσωρία και τον εμπαιγμό απ' το κράτος - εργοδοτή και η απαίτηση για βελτίωση της παρεχόμενης περιθαλψης στο λαό.

Η απεργία των γιατρών του ΙΚΑ παρουσίασε καθολική επιτυχία. Ο λαός, παρά τις μεγάλες ανάγκες του και τις έντεχνες διασφημιστικές προσπάθειες του αστικού φιλοκυβερνητικού τόπου, δέχθηκε την κινητοποίηση αυτή. Απέφυγε με μια πρωτοφανή μαζικότητα την αναμονή στις «ουρές» των πολυιατρείων του ΙΚΑ και παράλληλα αποδέχθηκε με ικανοποίηση την επιτυχή αντιμετώπιση των επιζώντων περιστατικών απ' το προσωπικό ασφαλείας των απεργών.

Οι συνδικαλιστικοί εκπρόσωποι των αγροτικών γιατρών και των συναφών υγειονομικών έκαναν μια καλή καμπαρία έξω απ' το υπουργείο υγείας, γνωστοποιώντας στο λαό και πιέζοντας τον Γεννημάτ για τα δίκαια αιτήματά τους, για καταβολή δύο χρόνων δεδουλευμένων υπηριόρων και αναβάθμιση της περιθαλψης στην ύπαιθρο.

Οι νοσηλεύτριες και νοσηλευτές νοσοκόμοι με μια μεγάλη και μαχητική διαδήλωση - συγκέντρωση έξω απ' το υπουργείο υγείας κράτησαν στάση πυρμής για την ικανοποίηση των αιτημάτων τους, κόντρα στην κατακράτηση των δεδουλευμένων τους απ' το κράτος και ενάντια στην προκλητική επίθεση του υπουργείου εργασίας και του ίδιου του Γιαννόπουλου.

Το σύνολο των εργαζομένων στα δημόσια νοσοκομεία ετοιμάζεται για μια σειρά επισήσεων εργασίας ενάντια στις υπονομιτικές προσπάθειες της κυβέρνησης, που συμπυκνώνει τους αγώνες τους, βάζοντας σε λειτουργία τον απεργοσπαστικό μηχανισμό «των βολεζομένων» της ΠΑΣΚΕ.

ΦΑΡΙΣΑΪΚΗ - ΣΥΚΟΦΑΝΤΙΚΗ - ΕΜΠΙΑΧΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΧΘΡΙΚΗ Η ΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΠΑΣΟΚ

● Οι γιατροί του ΙΚΑ απεργούν με συγκεκριμένες διεκδικήσεις και ο Κατσάνεβας (ο διοικητής του ΙΚΑ) απαντά με μια άσση και ακατάσχετη σαλάτα υποσχέσεων, ελεγμών και συκοφαντιών.

Αυξήσεις ζητούν οι απεργοί. «ΘΑ σας βάλουμε στο ΕΣΥ» λέει ο Κατσάνεβας. Μέχρι τότε όμως πως ζουν οι απεργοί κύριε Κατσάνεβας, όταν δεν ικανοποιεί το αίτημά τους για 80.000 μισθό; Ο Κατσάνεβας συνεχίζει, ζητώντας διακοπή της απεργίας και λέγοντας ότι «ΘΑ πρτάειν στον Γεννημάτ και ΘΑ εισηγηθεί στη διοίκηση του ΙΚΑ για την εκπόνηση ενός σχεδίου, που ΘΑ εντάξει τους γιατρούς του ΙΚΑ στο ΕΣΥ». Με τέτοιες υποσχέσεις όμως δεν ξεγελιούνται οι εργαζόμενοι κύριε Κατσάνεβας.

Αιτό το καταλαβαίνει και ο ίδιος και -περίπτει σε σύγχυση-. Κάνει ένα «ποιοτικό άλλα» και πρνάει στην λαοπλοχία κατά του συνόλου των διογημένων συνδικαλιστών. Ούτε λίγο, ούτε πολύ τους εξομοιώνει με εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου.

● Οι εκπρόσωποι των αγροτικών γιατρών απευθύνονται στον Γεννημάτ με τα αιτήματά για πληρομή των δεδουλευμένων κομηριών του '84 και '85 και εκείνος δήλνει πως «δεν καταλαβαίνει τι του λένε». Τους παραπέμπει στις κατά τόπους νομαρχείες για να πληροθύν, ενώ οι νομαρχείες έχουν δηλώσει πως δεν έχουν χρήματα να πληρώσουν. Ο εμπαιγμός και η κοροϊδία σε αποκορυφώμα, αλλά και σε βάρος των εργαζομένων για την υγεία στην ύπαιθρο και τον ίδιο τον ταλαιπωρημένο λαό της ύπαιθρου.

● Οι νοσηλεύτριες και νοσηλευτές νοσοκόμοι συνταούν την «εψώφωση και κόφωση» του Γεννημάτ για την κλεψία, που διενεργείται σε βάρος τους απ' το κράτος - εργοδοτή (κατακράτηση δεδουλευμένων και νομικά καταχωρομένων του '84 και '85). Και δεν φταίνε αιτό, ο εχθρός των εργαζομένων Γιαννόπουλος κάνει προσηρυξη εναντίον τους στο διατηρητικό δικαστήριο. Αιτό όμως δεν στέκει μιας και το μισθολογικό τους είχε ρημηστεί στη βάση ατομικών συμφωνιών με βάση το νόμο και όχι με κομηιά συλλογική σύμβαση εργασίας. Άλλη μια φορά ο ν. 3239, η εχθρικότητα του ΠΑΣΟΚ και ο Γιαννόπουλος στρέφονται κατά των δικαίων αιτημάτων των εργαζομένων λαού. Σύνάμα, σύμφωνα με ΠΑΣΟΚικές υποδείξεις, η διοίκηση του ΚΑΤ ετοιμάζεται να «εκοκνηθεί» 600 νοσηλεύτριες, που συμμετέχουν στις κινητοποιήσεις, παραπέμποντας τις στα ασφαλιστικά μέτρα. Αιτό είναι το εχθρικό «μεγαλείο» του ΠΑΣΟΚ.

Η ΑΓΚΥΛΩΣΗ ΤΗΣ Ε.Ι.Ν.Α.Π.

Μέσα σ' αυτό το ζέσασμα των αγώνων των υγειονομικών υπάρχει ένας μεγάλος απόνο. Η ΕΙΝΑΠ αποσιώζει προκλητικά. Η ΕΙΝΑΠ τελεί με τις αρθρώσεις της σε αγκύλωση και τον λόγο της εν εμπρονηρία. Σημερα, μέσα σ' αυτό το ζέδωτο των αγώνων των υγειονομικών, δεν κλείει αλλά και μόνον η ΕΙΝΑΠ, αλλά η απουσία της αυτή αντικειμενικά φρεναρεί την συνολικοποίηση των κινητοποιήσεων και εμπόδιζει την δυναμικότητα αποτελέσματος των αγώνων.

Οι ηγέτες της ΕΙΝΑΠ αιτήν την περίοδο ασχολούνται, σε «ερωτοτροπία» με το ΠΑΣΟΚ, για το «μέλλον» τους μέσα στο ψευτο-ΕΣΥ. Επιδίδονται σε «μαγειρέματα» για κατάληψη στελεγεικών θέσεων μέσα στο ΠΑΣΟΚικό ΕΣΥ. Δεν ενδιαφέρονται για τη λαϊκή υγεία, αλλά για την κρατική στέλωση και τη νομή της υγειονομικής ιεραρχείας.

Όσο όμως οι άλλοι υγειονομικοί (εκτός ΕΙΝΑΠ), κλιμακώνουν τους αγώνες τους και τους συνολικοποιούν, τόσο και περισσότερο ακόμη θα αφοσβητείται η προθιευρηγεία τους μέσα στην ΕΙΝΑΠ και στο υγειονομικό συνδικαλιστικό κίνημα γενικότερα. Καθημερινά θα αναστακνύεται η βαθύτερη ουσία των ψευτο - αγωνιστικών τους παρακαταθηκών μέσα απ' την βαθύτερη τους επιδίωση, που είναι: «πρώτα οι πολυθρόνες» και μετά οι κάποιος προς αποκομμή ανταλλαγμάτων «αγώνες».

Η ΣΥΜΒΑΣΗ ΠΟΥ ΥΠΟΓΡΑΦΕΙ Η «ΗΓΕΣΙΑ ΤΗΣ ΓΣΕΕ»

Δε συνεδρίαση της την Τετάρτη 5 Φλεβάρη, η διορισμένη κλίκα του Ραντόπουλου στην ηγεσία της ΓΣΕΕ, πηρε... σημαντικές αποφάσεις!

Την σύγκληση του 23ου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ, στις 5 - 6 Απρίλη και την καταγγελία της Ε.Γ.Σ.Σ.Ε. και την πρόταση για την νέα σύμβαση εργασίας του 1986.

Όσο άσορα την υπογραφή της νέας σύμβασης, η υπόθεση αυτή παίρνει κομηκές διαστάσεις. Και αυτό γιατί η κλίκα αυτή έχει αναλάβει να περάσει ανοιχτά και επίσημα την απαγόρευση των αυξήσεων και την αποδοχή του 4,5% της ΑΤΑ κοροϊδίας. Αναρωσιώμαστε πραγματικά τι σημασία έχει η υπογραφή της σύμβασης; Είναι βέβαια γεγονός, πως έπρεπε κάποια δουλεία να κάνουν οι διορισμένοι εργοασιαστές, αλλά και μόνο για να δικαιολογούν το μισθό τους. Έτσι λοιπόν ετοιμάζονται να βάλουν την υπογραφή τους, σ' αυτό το κορυλόχαρτο που λέγεται «σύμβαση 86», ταυτόχρονα με την ψήφισση στη Βουλή του νόμου που απαγορεύει τις αυξήσεις μέχρι το 1987. Αλλά και μόνο για να πάρει την πιο δυνατή νομιμότητα, το γνωστό Προσωπικό Προεδρικό Διάταγμα.

Λεν είναι όμως μόνο αυτή η διορισμένη αντερρατική κλίκα που έχουν να παλαύσουν οι εργαζόμενοι, είναι και η «εκλεγειμένη» των «26», το μέτωπο δηλαδή των «κοινωνικών δυναμών της αλλαγής» του ΚΚΕ και των διεγραμμένων της ΠΑΣΚΕ.

Γιατί είναι αυτοί οι «ύπολοι απεργοσπαστές» που αρνούνται να αναπτύξουν το απεργιακό μέτωπο, για πραγματικές αυξήσεις, για την υπογραφή των κλαδικών συλλογικών συμβάσεων. Είναι αυτοί που αντικατέστησαν τις «30ρες» και τις «240ρες» ανά μήνα «απεργίες», με τα απογειωμένα ανόδονα συλλαλητήρια, όπως το τελευταίο στη Βουλή στις 3 Φλεβάρη. Κομηιά κλαδική ομοσπονδία που ελέγχει το «μέτωπο της αλλαγής» δεν φαίνεται αποφασισμένη να τραβήξει έναν συνεπή, και παρατεταμένο αγώνα, για το ζήτημα της «σύμβασης των διορισμένων» με την υπογραφή κλαδικής σύμβασης, που θα κατοχυρώνει πραγματικές αυξήσεις για τους εργαζόμενους, πάνω από τα ληστρικά όρια της εισοδηματικής πολιτικής. Και βρισκόμαστε στον Φλεβάρη και τουλάχιστον μέχρι τον Απρίλη, το «μπλόκ της αλλαγής» θα ετοιμάζεται για την συμμετοχή του στο 23ο συνέδριο, που προκήρυξαν οι διορισμένοι.

Εδώ είναι χαρακτηριστική η δήλωση της ΕΣΑΚ, απάντηση στην προκήρυξη του συνεδρίου:

«Η στάση των δυναμών που αντιπαλεύουν και αντιπαλούν το πραζικοπημα απέναντι στο 23 συνέδριο θα καθαριστεί τελικά από τα στοιχεία γνησιότητας που θα εξασφαλιστεί».

Ο λαός λέει: «γγορί που φαίνεται κολαούζο δε θέλει» τι γνησιότητα να εξασφαλίσουν οι πραζικοπηματίες μπορεί να αναρωτηθεί κάθε καλόπιστος εργατής; Μάλλον ηγαίνουμε για ένα νέο «ενωτικό» 23ο συνέδριο.

Η εργατική τάση και οι εργαζόμενοι, πρέπει να αντισταθούν και στις δύο αντερρατικές κλίκες. Να προτάζουν τα ανεξάρτητα ταζικά συμφέροντα από τις μανούβρες, «διορισμένων» και «εκλεγειώνων». Να μην αναγνωρίσουν την σύμβαση κορυλόχαρτο που θα υπογραψεί η «οίκηση της ΓΣΕΕ» ούτε το νόθο αντερρατικό της συνέδριο, ανεξάρτητα από την συμμετοχή ή όχι των «εκλεγειώνων».

Το ταζικό εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα, έχει να αντιπαρατάξει την αγωνιστική ενότητα στη βάση, κάτω από τις οργανωτικές μορφές που οι ίδιος οι ανάγκες του αγώνα ζητούν, για την διεκδίκηση του ψομίου και της δουλειάς.

ΤΑ ΝΕΑ ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΗ ΣΤΕΓΗ ΜΕΤΑΤΟΠΙΣΗ ΤΟΥ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΟΣ ΓΙΑ ΑΡΓΟΤΕΡΑ

Σε ένα άρθρο μας για την κρίση της Στέγης (στο φύλλο αρ. 4 της Ν.Α.) είχαμε αναλύσει στο βάθος του το πρόβλημα της στέγης, που λίγους μήνες μετά ήρθε με ένταση στο προσκήνιο μέσα από τα νέα κυβερνητικά μέτρα και την πλήρη των άρθρων στον αστικό τύπο. Ήταν φυσικό να ξεσπάσει και σ' αυτό το επίπεδο η αδυναμία χιλιάδων οικογενειών στις πόλεις να μείνουν.

Εμείς εντοπίσαμε σαν βασική αιτία αυτής της έλλειψης κατοικιών την πολιτική του κρατικοχρηματιστικού κεφαλαίου, που ουσιαστικά έχει προχωρήσει σε μέτρα έμμεσης δήμωσης της μικρής

οικοδομικής ιδιοκτησίας μ' ένα διπλό στόχο.

α. Να κατεβάσει το εργατικό και υπαλληλικό μεροκάματο μέσα από την πτώση των ενοικίων ή αλλιώς να εισπράξει το κρατικό χρηματιστικό κεφάλαιο ολόκληρη την γαιοπροσοδο.

β. Να αποθαρρύνει την βιομηχανία παραγωγής οικοδομών που βρίσκεται στα χέρια του μικρομεσαίου κεφαλαίου έτσι ώστε το κεφάλαιο, που θα επενδύονταν στην κατασκευή κατοικίας να διοχετευτεί στις τράπεζες με τη μορφή των καταθέσεων.

Βέβαια αυτό το κεφάλαιο δεν μπορεί να το έχει όλα δικά του. Αντίθετα οι αντιθέσεις Στεγαστικές εκρηκτικές σαν συνέπεια της πολιτικής αυτής.

Η πολιτική που ακολουθείται από τον μέτρον, κρίση της κατασκευής έχει σαν αποτέλεσμα οι ανάγκες για κατοικία να αυξηθούν πολύ γρηγορότερα από την προσφορά της. Το πρόβλημα και προς το τέλος αυτής της παρατεταμένης περιόδου η κατήλωση των νοίκιων με πολλούς τρόπους είχε σαν αποτέλεσμα οι ιδιοκτήτες να κλείσουν τα σπίτια τους, κερβίους για να μην γίνουν αυτά μ' άμεσο τρόπο ιδιοκτησία των ενοικιαστών τους, περιμένοντας είτε καλύτερες μέρες, είτε μια χρήση των κατοικιών από συγγενικά τους πρόσωπα ή επιδοκονώντας ενοίκια σε μικρομεσαία οικογένεια που θα είχαν ένα χαρακτήρα ταυτόχρονα παράνομο αλλά και ασφαλή.

Ήταν μια ελαστική «χρηματιστική» κίνηση για να μπει τολάχιστον 100.000 διαμερίσματα στην παροικιακή κατοικία.

Όμως αυτά τα νοίκια έφθασαν από την πρώτη μέρα σε δυσθεώρητα ύψη κι έγιναν απροσπέλαστα στους φτωχότερους ενοικιαστές. Είναι σαφές ότι καθορίζοντας τέτοια απληροποίητο μέτρον οι ιδιοκτήτες θέλουν να σπαστούν η και να εξασφαλιστούν προκομμένα από ένα μέλλοντικό ενοικιαστικό στάδιο.

Είχα συγκεκριμένους λόγους να σκεφτούν έτσι γιατί τα συμβόλαια που είχαν υπογραφεί πριν από το '84, και που αποτελούσαν την μεγάλη πλειοψηφία των μισθωτικών, συλλέγονταν να μείνουν σύμφωνα με τα νέα μέτρα κάτω από αντικοινωνικά κατώτερα.

Και εδώ βρίσκεται η καρδιά των νέων μέτρων. Στη συνέχεια του παλαιού καθεστώτος στη συνέχεια της ίδιας ακριβώς πολιτικής που γίνεται από την πιο πρόσφατη.

Έτσι, η απόσχιση για μελλοντική απελευθέρωση των ενοικίων δεν είναι παρά η κληρονομιά της μεγάλης πλειοψηφίας των ιδιοκτητών και το άνοιγμα των ενοικιαστών κατοικιών.

Αλλά και η ίδια η δυνατότητα για εξασφάλιση έχει να σκεφτείται και να αποτιμήσει τη βασική προϋπόθεση κάθε απελευθέρωσης της αγοράς των ενοικίων μετατοπίζεται στο τέλος των χρόνων.

Η Παπανδρέου κλίκα κερδίζει χρόνο για τον πρόσθετο λόγο ότι είναι πιθανότατα να σκεφτείται ένα νέο δόγμα της κρατικό - χρηματιστικής σοσιαλιστικής της γραμμής με τις πολιτικές αλλαγές που εγγυώνονται για να εκδηλωθούν ανοιχτά αρμόδια. Περιμένει με άλλα λόγια την συγκροση με την πολιτική «δύση φρεζία» Κοινοβόριο (έλεγχος) αποτίμηση δόξια - με την έννοια ότι δεν υπάρχει τίποτα δεξιότατο στο ΠΑΣΟΚ από την σοσιαλιστική κλίκα Παπανδρέου στην οποία και θα αξίζει όλη την ελπίδα - με το ποσό μας - ΚΚΕ και οι ακολούθιοι του αναμένουν δόξια πολιτική και και κάποια επήρθε κάποια αριστερή πολιτική του ΠΑΣΟΚ.

Ανεξάρτητα πάντως από τις ταχτικές σκοπιμότητες των πρόσφατων μέτρων για την οικοδομή, οι προσδοκώμενοι μέσα από το νέο νομοσχέδιο όμως έχουν με να κανονιστεί παρκατέ παρατηρήσεις σχετικά με την αντίθεση ιδιοκτητών - ενοικιαστών που προεπιβάλλεται

μέσα από τον αστικό και περιουσιακό τύπο.

Πρόκειται για δύο σοσιαλιστικές οργανώσεις που βρίσκονται στην υπηρεσία η μία της παπανδρέου κλίκας του ΠΑΣΟΚ - οι «ενοικιαστές» κι η άλλη της μησοτακικής Ν.Δ. - οι «ιδιοκτήτες».

Ενοικιαστές και ιδιοκτήτες δεν είναι ταίρια όροι.

Ο ιδιοκτήτης ενός κτιρίου στο κέντρο της Αθήνας δε έχει καμιά σχέση με τον ιδιοκτήτη ενός διαμερίσματος στην Δραπετσώνα, όπως δεν έχει ενοικιαστής μιας βίλλας με τον ενοικιαστή μιας τρύφλης.

Αλλά τα δύο σωματεία είναι ταίρια σε αυτές προσημομένους να ασκοποιούν το ζήτημα της κατοικίας.

Εμείς μπορούμε να μιλήσουμε και σ' αρχήν για τους προλεταριαί ενοικιαστές και στη συνέχεια για τους μικρούς ιδιοκτήτες κατοικιών.

Οι προλεταριοί ενοικιαστές σε καμιά περίπτωση δεν μπορούν να ζητήσουν έμμεση δήμωση των κατοικιών των μικροιδιοκτητών ακόμα και αν πρόκειται για ένα ιδιοκτήτη που διαθέτει πέρα από αυτό που χρησιμοποιεί, ακόμα ένα διαμέρισμα. Αυτοί του είδους τα αιτήματα των ενοικιαστών έρχονται να οδηγήσουν σε μια σύγκρουση στους κόλπους του λαού και να αποσπράξουν τα παρ. που έπρεπε να είναι κενά ενάντια στην αλληλεγγύη και τον φτωχόν ενοικιαστών και τον μικρόν ιδιοκτήτην.

Το ίδιο οι μικροί ιδιοκτήτες δεν έχουν κανένα λόγο να ταπεινωθούν με τα εργατικά αιτήματα των μεταιδιοκτητών και να ζητήσουν απελευθέρωση των ενοικίων. Αλλά ακόμα κι αν δεν είχαν μεγάλοι ιδιοκτήτες κατοικιών το αίτημα της απελευθέρωσης θα ήταν η εθάρρηση για να εκδηλωθούν οι πιο εργατικές διαθέσεις της ίδιας της μικροαστικής τάξης, θα ήταν ένα αίτημα δημοδορίας αυτής της τάξης, ολόκληρης της αστικής της πλειοψηφίας. Γιατί η γαιοπροσδοσία έρχεται την τάση ακατάπαστα να αναβίβει και να απομείνει τον κοινωνικό πλοίο που παράγει η εργατική τάξη. Το κρατικό - χρηματιστικό κεφάλαιο, και κυρίως το κρατικό κεφάλαιο, απεικονίζεται να καρπώνεται την γαιοπροσδοσία των μικροιδιοκτητήν γινόμενου με το αλλά και το ίδιο κεφάλαιο που θέλει να ταπεινώσει και το σπίτι του το ίδιο. Αι το κάνει με την φορολόγηση και με την υπερβολική καθήλωση των ενοικίων.

ΣΤΑ ΠΙΕΤΑΧΤΑ...

ΕΦΟΠΛΙΣΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Αυτή η ανεξάρτητη πισσοκική δικαιοσύνη έκανε πάλι το θαύμα της. Οι πλοιοκτήτες του «Άγιος Γεώργιος», που βούλιαξε οδηγώντας στο θάνατο 29 ναυτικούς, αν και είχαν καταδικαστεί πρωτόδικα με 30 χρόνια φυλακή αθωώθηκαν στο 3μελές εφετείο του Πειραιά.

Αιτία η παραγραφή της δίωξης τους γιατί «... δεν ήταν δυνατόν» αποδειχτεί ότι τους επιδόθηκαν νομότυπα οι κλήσεις για τη δίκη.

Με λίγα λόγια αθωώθηκαν γιατί δεν... βρέθηκαν. Κακόμοιροι δολοφόνοι εφοπλιστές, που περνάτε στην παρανομία, που κρυβόσαστε από τη σοσιαλιστική κυβέρνηση ζώντας την πιο σκληρή ζωή, ίσως αυτή η αθώωση σας γλυκάνει τον πόνο, ίσως σας δώσει την δύναμη να εκδικηθείτε αυτόν τον Παπανδρέου που ακατάπαστα καταγγέλλει και κινηγάει το εφοπλιστικό κεφάλαιο.

Σταθεροί στη γραμμή

Τι συμπέρασμα έβγαλε ο Ριζοσπάστης από τον ξελόδαρμό των απεργών των ΗΠΑΠ και την παραπομπή στους στην επιτροπή του άρθρου 15 του νόμου 1264.

Ότι «η διοίκηση των ΗΠΑΠ, δίνει το παράδειγμα στην «ιδιοκτητική πρωτοβουλία» να προχωρήσει σε αριστερή επίθεση ενάντια στο συνδικαλιστικό κίνημα» («Ρ» 8.2.86).

Αυτό πάει να πει συνέπεια στην γραμμή. Ο ανεργατικός φασισμός του κρατικοκαπιταλιστικού τομέα της οικονομίας δεν υπάρχει από μόνος του. Υπάρχει μόνο σαν έκφραση της βίας του ιδιοκτητικού κεφαλαίου.

Ο έρωτας για το κράτος του ψευτο - ΚΚΕ δεν κρύβεται.

Ποιός το είπε;

«Οι ΗΠΑ σαν μεγάλη δύναμη επιθυμεί να υποβάλει εγκαίρως την θέση της κυβέρνησής για να μεταφέρει αλλού τις βάσεις της αν θα φύγουν από την Ελλάδα. Δεν μπορεί να δεχτεί την ύπαρξη κενού στη γημά της».

Δεν το είπε κανένα στέλεχος της αμερικανικής κυβέρνησης, αλλά ο αρχηγός της Ν.Δ. Κ. Μητσότακης λίγες μέρες πριν το κόμμα του διατρανώσει με την ιδεολογική του διακήρυξη, ότι είναι σε κορυφαία κατάληξη «κόμμα εθνικό».

Φαντάσαι να μην ήταν!

Κάτω η μόλυνση από τον αμερικάνικο λιθάνθρακα

Από τον Οκτώβριο του '85 λειτουργεί το εργοστάσιο της ΔΕΗ στον Άη - Γιώργη, ζυμίζοντας με μόλυνση τα πνευμόνια των παιδιών στο Κερατσίνι, αλλά και δίνει τη δική του «συμβολή» στην άνοδο της ρύπανσης και του νέφους σ' ολόκληρη την Αθήνα και τον Πειραιά.

Για τόσους μήνες ο Δημάρχος Σαράφωγλοι (ανήκει στο ΚΚΕ!) τίποτα δεν έκανε απολύτως για να σταματήσει την επαναλειτούργια του εργοστασίου. Όσοι ζωνικά «άστραψε και βρόντησε».

Συγκέντρωση των Κερατσινιωτών έξω από το υπουργείο Ενέργειας την Τρίτη 4 Φεβράριος στις 11.30 π.μ. με τις νοικοκυρές! Μην νομίζετε όμως πως ο λόγος της κινητοποίησης ήταν το «εθνικό» ενδιαφέρον του Δημάρχου, για να κλείσει η ΔΕΗ. Ο λόγος είναι άλλος. Μαζ τον εξηγει φιλότιμα ο ψευτοριζοσπάστης Γράφει «Τους αγώνες της Δημοτικής Αρχής και του λαού του Κερατσινίου, παραδοτέι η απόφαση της Κυβέρνησης, να προχωρήσει σε επακόμ με τις ΗΠΑ, για την δημιουργία μονάδας εξόρυξης λιθάνθρακα που θα προσδοτεί τις μονάδες της ΔΕΗ στο Κερατσίνι και το Αλιβέρι».

Είπαμε, όλα και όλα! Να μείνει η ΔΕΗ, αλλά όχι να καιεί και αμερικάνικο λιθάνθρακα!

ΝΑΥΠΗΓΕΙΑ ΣΚΑΡΑΜΑΓΚΑ

ΣΥΝΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ 1

προπαγανδίζουν στο εργοστάσιο οι τροτσκιστές της «Σοσιαλιστικής Αλλαγής» αλλά σαν εθνικό ταξικό καθήκον, σαν αμύνα στις απολύσεις.

Αν οι εργάτες αφήσουν να περάσουν αυτές οι απολύσεις, τότε μέσα σε λίγο καιρό η νέα κρατική εργοδοσία θα περάσει σε νέες, μεγαλύτερες κλίμακες απολύσεις αυτή τη φορά. Εργάτες των ναυπηγείων, είναι ταπεινωτικό για την εργατική τάξη, να δείχνει και την παραμικρή ιδιοτελεία. Να σκέφτεται πως, αφού απόλυσαν αυτούς, θα γλυτώσουμε εμείς. Να περνάει μέσα μας, η ξένη και ανήθικη στην προλεταριακή ιδεολογία, αντίληψη του ρατσισμού και του σφιντισμού. Η αντίληψη αυτή ανήκει σε ανθρώπους και τάξεις έξω από εμάς, σ' αυτούς που έχουν συμφέρον από την εκμετάλλευση και την εξάνση των αντιθέσεων ανάμεσα μας. Για δέκα και δεκατέσσε χρόνια οι πακιστανοί συναδέλφοι, δίπλα μας, χέρι - χέρι, πρόσφεραν την εργατική τους δύναμη για να θησαυρίζε τότε ο Νιάρχος και σήμερα η Τράπεζα. Και αφού τους ξεζούμισαν, τώρα τους πετούν. Υποστηρίξτε τους!

**ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ
ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΚΟΙΝΩΝΙΑ**

Υπεύθυνος σύνταξης με το τίτλο
Κέντρο Δημοκρατίας
Βελαντίου 1 - Πειραιάς
Τηλ. 458807

ΠΑΡΕΜΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΣΤΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΙ ΕΔΟΚ-ΕΤΕΡ

ΤΡΙΤΟΣ ΜΗΝΑΣ ΚΑΤΑΛΗΨΗΣ

«Εμείς οι εργαζόμενοι στην ΕΔΟΚ Α.Ε. - ΕΤΕΡ Α.Ε., καταγγέλλουμε το ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ για εγκληματική αδιαφορία, καταγγέλλουμε την ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ και την ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ, για συνδυασμένες αντεργατικές ενέργειες εναντίον 1200 εργαζομένων στην Ελλάδα και το εξωτερικό... αποφασίζουμε να καταλάβουμε τα κεντρικά γραφεία σαν ύστατο μέσο αντίδρασης που μας έχει μείνει, αφού έχουμε αξιαντήσει επί μήνες, όλα τα νόμιμα μέσα...»

Με αυτά τα λόγια στην πρώτη τους προκήρυξη, άρχισε ο μεγαλύτερης αγώνας των εργαζομένων στην ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ, που συνεχίζεται απτόητος μέχρι σήμερα, παρά την οικονομική εξάλειψη που αντιμετωπίζουν εδώ και μήνες, ακόμα και πριν την κατάληψη. Η αγανάκτησή τους για την κατάσταση που βρίσκονται, έχει εκραστεί με μια θαρραλέα και αποφασιστική στάση, να μην σκυφούν το κεφάλι και να συνεχίσουν τον αγώνα τους. «Ήδη οι εργαζόμενοι στα κεντρικά γραφεία βρίσκονται στο τρίτο μήνα της κατάληψης και μελέτες νέες, παράλληλες με την κατάληψη, μορφές προώθησης του αγώνα τους, στην κατεύθυνση της κατάκτησης των αιτημάτων και υπεράσπισης των δικών τους.

Στη διάρκεια αυτού του αγώνα, οι εργαζόμενοι μπόρεσαν να μάθουν τι είναι κράτος και ποιά είναι η σημερινή κυβέρνηση, τι σημαίνει εργοδοσία, σ' όλες της τις εκφράσεις, ποιά είναι ο ρόλος του τραπεζικού κεφαλαίου. «Ήρθαν σε σύγκρουση με αυτές τις βόλες ελληνικής κοινωνίας, έτσι ώστε δεν έμεινε περιθώριο για καμία πλέον αυταπάτη. Από αυτή την πλευρά, ο αγώνας τους είναι νικηφόρος.

Εκτιμώντας τον πρωτοπόρο ρόλο αυτών των εργαζομένων, στη σημερινή περίοδο ύφεσης του εργατικού κινήματος και πιστεύοντας, ότι αυτός ο αγώνας πρέπει να υποστηριχτεί όσο το δυνατό περισσότερο ώστε να γίνει υπόθεση όλης της εργατικής τάξης και να οδηγηθεί στη νίκη, η οργάνωσή μας, η Ο.Α.Κ.Κ.Ε., συναντήθηκε με το σωματείο του χώρου της κατάληψης και είχε συνομιλία με τον προεδρό του σωματείου Σωτήρη Σακελλάριου και άλλα μέλη της διοίκησης. Οι συνδικαλιστές αυτοί μας μίλησαν για τον αγώνα τους, πώς άρχισε, ποιά είναι η σημερινή κατάσταση, ποιά είναι οι προοπτικές και τα αιτήματά τους.

ΛΙΓΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟ ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΡΙΣΗ

Αν και η ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ, σαν κοινοπραξία εταιρειών, ήταν, μαζί με την ΑΡΧΙΡΟΔΟΝ, μια από τις πιο ανήθικες οικονομικά κατασκευαστικές εταιρείες, με έργο στο εξωτερικό, όπως στη Σ. Αραβία, Νιγηρία, Αίθιοπία, αλλά και πολλές εργοληψίες στο εσωτερικό όπως π.χ. φράγμα του Μόρνου (περίπτωση που κατακλύει το Δημόσιο), έργο της ΑΓΕΤ στο Αλιβέρι, εδώ και μερικά χρόνια, άρχισε να εμφανίζει οικονομικά προβλήματα, παρά την συνεχή δαπάνη από την Εθνική Τράπεζα.

Οι αιτίες για αυτά τα προβλήματα πηγάζουν από τον χρόνιο παρασιτισμό αυτής της αστικής τάξης, και απ' αυτό τον κανόνα δεν ξέφυγε η μεγαλύτερη εργοδοσία της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ. Οι αντιπαραγωγικές επενδύσεις, η κατασπατάληση των δανείων σε προσωπική χλιδή, η κακοδιαχείριση και συγκροση των μετόχων και πάει απ' όλα η συνθησιμένη διαρροή συνολικού μισθού στις τράπεζες, το εξωτερικό, οδήγησαν την εταιρεία στη σημερινή χρεοκοπία.

Με την εμφάνιση των οικονομικών προβλημάτων, πραγματικών και φεγκικών, η εργοδοσία άρχισε να εκβιάζει κυβέρνηση και τράπεζα, να της δώσει παραπάνω δάνεια. Για τον σκοπό της αυτό, δεν δίστασε να χρησιμοποιήσει μερικές φορές τους εργαζομένους με την τακτική της καθυστέρησης των αποδοχών τους σβώντας τους σε απεργιακές κινητοποιήσεις. Οι εργαζόμενοι δεν έπαισαν στην παγίδα της. Ο εκβιασμός για τα δάνεια όμως έπαισε, δεδομένου ότι η κυβέρνηση για πολιτικούς λόγους «βιτρίνας» στο εξωτερικό, δεν ήθελε την πρόχειση της εταιρείας. Παράλληλα η τράπεζα είχε εγγραφεί για τα έργα και τα δάνεια, χωρίς να απαιτεί εξόφληση δανείων, μια που από την αρχή ακολουθούσε την μέθοδο των παγωμένων πιστώσεων και χωρίς ποτέ να εξισκήσει διαχειριστικό έλεγχο.

Έτσι το οικονομικό πρόβλημα διογκώθηκε και έφτασε στη σημερινή του μορφή, με αποτέλεσμα σήμερα η εταιρεία να χρωστάει στην τράπεζα, ένα συνολικό δάνειο και τόκων, 75 εκατ. δολαρίων, στο ΙΚΑ 650 εκατ. δρχ. και στην εισορία 600 εκ. δρχ.

Τέλος στους εργαζομένους των κεντρικών γραφείων και αυτούς του εργοστασίου στην Ελευσίνα και στη Θεσσαλονίκη, χρωστάει δολαριέμες αποδοχές 200 εκατ. δρχ. μόνον.

Η ΣΥΜΠΛΗΓΝΙΑ ΕΡΓΟΔΟΣΙΑΣ - ΚΡΑΤΟΥΣ - ΤΡΑΠΕΖΑΣ, ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΕΝΕΡΓΕΙΕΣ ΤΟΥΣ

Η εργοδοσία αφού επί χρόνια έκλεψε την υπαχία και τον ιδρώτα των εργαζομένων, αφού εμπόδισε με πολλές τροποές, από τον χωρεϊτισμό μέχρι τις απολύσεις συνδικαλιστών, την δημοσιογία του σωματείου, χωρίς επιτυχία, αποφάσισε σήμερα να τους «τιμωρήσει», φορτώνοντας την κρίση της, στις πλάτες τους.

Από καιρό πριν άρχισε να μην πληρώνει καθόλου τις αποδοχές τους, σβώνοντας τους απλήρωτους από 3 - 10 μήνες. Το σωματείο τότε προσέφυγε στο υπουργείο εργασίας, το οποίο ύστερα από 3 αισκήσεις, ενώ παραπλήρωσε τους εργαζομένους, λέγοντάς τους ότι θα φέρει το θέμα στο υπουργικό συμβούλιο, υδίσωσθηκε τελικά για το πρόβλημα - πληρωμή αποδοχών. Μετά από αυτή την κοροϊδία το σωματείο κατόφισε στα ποινικά μέσα για να γυαρίσει και από και την εξαπάτηση, με αποτέλεσμα να δοθούν δύο αγαθολές στη δική τους κατά της εταιρείας. Αξιοσημειώτο γεγονός είναι, ότι κατά την εκδίκαση της υπόθεσης, οι εργαζόμενοι βρέθηκαν από κατηγορούοι κατηγορούοι, όταν ο εισαγγελέας, σε απαιτησή τους να «κλείσει μέσα» τον υπαίτιο της εταιρείας, τους επιτέθηκε λέγοντάς τους ότι αν γίνει κάτι τέτοιο δεν θα μπορέσουν να... πληρωθούν!

Σαν να μην έφταναν αυτά, η εργοδοσία πριν δύο μήνες σε συνεννόηση με την Εθνική (το τραπεζικό κεφάλαιο προσπάθησε να εξασφαλίσει τα δάνειά του σε βάρος των εργαζομένων), έδωσε σε παράνομη διαθεσιμότητα

Συνέντευξη του σωματείου στη «ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ»

Όλο το προσωπικό μέχρι τον Μάρτη του '86. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση οι εργαζόμενοι σε μια ύστατη προσπάθειά τους για την λήση του προβλήματός τους, προχώρησαν στην κατάληψη των κεντρικών γραφείων, η οποία συνεχίζεται μέχρι σήμερα.

Στο διάστημα αυτό η εργοδοσία άλλαξε στάση σε πιο αντιδραστική κατεύθυνση. Σε συνεννόηση πάντα με την τράπεζα και έχοντας εξασφαλίσει το «νύπτω ταξ χείρας μου» - τον κρύτοις πρότεινε την... απόλυση όλων των εργαζομένων και την καταβολή των αποζημιώσεων. Παράλληλα έκανε ότι μπορούσε για να διασπάσει τους εργαζομένους, κυκλοφορώντας ένα χυρτί όπου ζητούσε την υπογραφή τους για απόδοξη της απόλυσης με καταβολή της αποζημίωσης. Αν και σ' ένα βαθμό, μπόρεσε στην αρχή να ξεγελάσει ορισμένους, εντούτοις συνάντησε τελικά την αποφασιστικότητα και θέληση του συνόλου των εργαζομένων, να μην υποκύψουν. Αποφασιστικότητα που πηγάζει από την ακλόνητη θέση τους, να μην γίνουν και αυτοί άλλη μια μικρή στρατιά άνεργων.

ΣΕ ΝΕΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΑΓΩΝΑ

Στο διάστημα της τρίμηνης κατάληψης οι εργαζόμενοι χρησιμοποιούσαν και άλλες μορφές πάλης, όπως διαδηλώσεις, και πορείες με ψηφίσματα στη Βουλή, ενώ παράλληλα ζήτησαν συμπαράσταση. Η κυβέρνηση μέχρι τώρα δεν θέλησε να δώσει λύση στο πρόβλημά τους. Αυτό δεν μπόρεσε να κόψει την αγωνιστικότητά τους. Έτσι τώρα προγραμματίζουν νέες μορφές πάλης και για αυτό το σκοπό κυκλοφορήσαν νέα προκήρυξη, όπου γνωστοποιούν την κατάληψη της οδού Κηφισίας την επόμενη βδομάδα και ζητούν την υποστήριξη των δικών εργαζομένων και των αιτημάτων τους. Οι εργαζόμενοι της ΕΔΟΚ - ΕΤΕΡ είναι αποφασισμένοι να συνεχίσουν τον αγώνα τους.

Σ' αυτό τον αγώνα τους η οργάνωσή μας θα σταθεί στο πλευρό τους και θα βοηθήσει όσο μπορεί να πάει ο αγώνας αυτός μπροστά. Τα αιτήματα είναι δίκαια. Για αυτό πιστεύουμε ότι οι εργαζόμενοι δεν πρέπει να δεχτούν ποτέ μια απόφαση που θα τους στείλει στην ανεργία.

ΝΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΧΘΕΙ Ο ΔΙΚΑΙΟΣ ΑΓΩΝΑΣ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΣΤΑ ΤΡΟΛΛΕ·Υ·

Από τις 22 Γενάρη, ημέρα που ξεκίνησαν την πρώτη στάση εργασίας, βρίσκονται στον αγώνα οι οδηγοί των τrolley. Οι εργαζόμενοι αγωνίζονται

- Για το επίδομα νυχτερινής εργασίας 20% που το έχουν κατακτήσει εδώ και 35 χρόνια με την Σ.Σ.Ε. του 1951.
- Για το δραστικό επίδομα 168 δρχ. που το έχουν κατακτήσει με την Σ.Σ.Ε. του 1977.
- Για 37,5 ώρες εργασίας.
- Για βελτίωση των συνθηκών εργασίας, που υπογράφηκε πριν 4 μήνες σε πρακτικό με την εργοδοσία του ΗΛΠΑΠ.

Πρόκειται δηλαδή για αιτήματα που έχουν να κάνουν με την περιθωριοση καταχτημένων από χρόνια δικαιωμάτων και που σήμερα η διοίκηση του ΗΛΠΑΠ τα καταστράγγει.

Από την πρώτη κιόλας στάση εργασίας η κυβέρνηση έδειξε τις προθέσεις της απέναντι στους απεργούς. Με δηλώσεις του υπουργού Μεταφορών χαρακτήρισε την απεργία παράνομη.

Στις 28 Γενάρη, οι εργαζόμενοι απαντούν με νέα στάση εργασίας, για να έρθουμε στις 7 Φεβράρη, όπου η κυβέρνηση χτυπάει με τα ΜΕΑ που παίρνουν τον ρόλο «αγανακτισμένων πολιτών» και την αστυνομία τους απεργούς. Παράλληλα η διοίκηση του ΗΛΠΑΠ παραπέμπει τον πρόεδρο της διοίκησης του σωματείου και άλλα πέντε μέλη της διοίκησης στην επιτροπή του άρθρου 15 του νόμου 1264, με στό-

χο τη άρση της συνδικαλιστικής συνολας και την απόλυση τους.

Εναντίο σ' αυτήν την τρομοκρατική επίθεση οι εργαζόμενοι απαντούν με νέες στάσεις εργασίας για την Πέμπτη 13 Φεβράρη 6-9 το πρωί και 6-9 το απόγευμα και την Δευτέρα 17 Φεβράρη, ημέρα που θα εκδικαστεί από την επιτροπή του άρθρου 15, η αίτηση της διοίκησης του ΗΛΠΑΠ, από της 7 το πρωί ως τις 4 το απόγευμα.

Τη ώρα της εκδίκασης οι απεργοί θα πραγματοποιήσουν συγκέντρωση έξω από το πρωτοδικείο. Την συμπαράστασή τους εκφράζουν στους εργαζομένους του ΗΛΠΑΠ, οι οδηγοί της ΕΑΣ, που μαζί με τα άλλα σωματεία της κίνησης προσανατολίζετα στο να διαργνωθούν σε θέατρο κοινή αγωνιστική ενσκήντρωση.

Μεγάλη σημασία σ' αυτόν τον αγώνα, θα παίξει η αποφασιστική συμπαράσταση του εργατικού κινήματος στις απεργούς. Σ' αυτήν την κατεύθυνση το σωματείο των εργαζομένων έβαλλε ανακοίνωση προς τον λαό της Αθήνας και του Πειραιά, όπου ανέμεσα στα άλλα αναφέρει:

«Υπαίτιοι για την ταλαιπωρία του εργατικού κινήματος είναι ο Οργανισμός του ΗΛΠΑΠ και η αρμόδια υπηρεσία. Σε κοινωνικών και Εργασίας, Ζητάμε τη κατανόηση και συμπάραστασή σας, στο δίκαιο αγώνα μας, για την περιθωριοση των συνδικαλιστικών ελευθέρων που με τόσους... όπως οι εργαζόμενοι έχουμε καταχτησει».

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΤΟΥ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΑ

Άρχισε την Κυριακή 9 Φεβράρη το έκτακτο συνέδριο του ΕΚ Πειραιά. Το συνέδριο αυτό γίνεται, σε μια όση που όλες οι επίσημες συνδικαλιστικές παρατάξεις προτοιμάζουν τους συσχετισμούς για το 23ο συνέδριο της ΓΣΕΕ.

Στο Ε.Κ.Π. και ενώ εκραμύονσε καταστατικό συνέδριο, και εκλογές σε μια σειρά μαζικά σωματεία όπως στην ΠΕΜΕΝ, η παράταξη της Παλιάς Δεξιάς μαζί με την ΠΑΣΚΕ, αποφάσισαν αυτό το συνέδριο, που θα εκλέξει νέα διοίκηση και αντιπροσώπους για την ΓΣΕΕ, εγχιώνοντας πως οι συσχετισμοί θα άλλαζαν σε βάρος τους μετά απ' αυτές τις εκλογές στα σωματεία, πράγμα που θα ενισκούσε την ΕΣΑΚ. Αυτή η κατάσταση έδωσε το δικαίωμα στην ΕΣΑΚ να παροίσει στη συντη «αίσιπη» και «δημοκρατική» δύναμη και να δημαγωγήσει όσο μπορούσε.

Η ίδια η διαδικασία του συνεδρίου έδειχνε και τον λόγο της πραγματοποίησής του. Μέσα σε ένα πρωινό, έγιναν στη γρήγορα οι απολογισμοί και οι συζητήσεις των παρατάξεων, με ερσινή την αγονία όλων για το αποτέλεσμα της ψηφοφορίας και το μέτρημα των «κοιτών».

Τρία είναι τα ζητήματα που θα θέλω να τοποθετησώ με σ' αυτό το άρθρο:

α) Η ανοιχτή υποστήριξη του ΑΕΜ στην ΕΣΑΚ, που εκφράστηκε με την ανοιχτή υποστήριξη του ΑΕΜ στον σύγχισμο της ΕΣΑΚ στην ΔΕΣΚ. Αυτό αποχτά μια ιδιαίτερη σημασία, γιατί το ΑΕΜ του Πειραιά με επικεφαλής τον Ν. Αθανασάκο υποστήριξε της τάσης Μπαβινά μέσα στο «Κ-Κεσ», είχε μια ανοιχτή αντι - ΕΣΑΚ τοποθέτηση στο προηγούμενο διάστημα. Η υποστήριξη αυτή του ΑΕΜ, εκραστεί με τον πιο ανοιχτό και φηκό τρόπο τη κυριαχία της φιλοσοφικής φράξιας του Κερκού και τον απτή

οδήγει το «Κ-Κεσ» σήμερα.

β) Την ανοιχτή ενότητα της ΕΣΑΚ και της ΠΑΣΚΕ που εκφράστηκε στο ενιαίο ψήφισμα για τις «οικονομικές διεκδικήσεις». Ένα ψήφισμα, αποτέλεσμα παρακηνιακών πιωσσεων, που στο παραμικρό δεν εκραστεί το αιτημα των εργαζομένων της πόλης για πραγματικές αμείψεις ενάντια στην πολιτική της πεινας και της εξαθλίωσης. Ενώ λοιπόν οι δύο αυτές παρατάξεις αλλά και η παράταξη της Παλιάς Δεξιάς, είχαν συμφωνήσει στο χτίπημα των εργατικών διεκδικήσεων και αγώνων, έπρεπε κάτι να βρεθεί για να δημαγωγηθεί από τα «αριστερά» η ΕΣΑΚ και να πάρει τίτλους αγωνιστικότητας. Η αικαρία ήρθε λοιπόν, όταν στο βήμα ανέβηκε ο διάδοχός της διοίκησης της ΓΣΕΕ, μέλος της ΠΑΣΚΕ, Χρισσάκης. Οι ηγέτες της ΕΣΑΚ δεν εγασαν την εικαρία και εκμεταλλεόμενοι την θρασύτητα με την οποία υποστήριξε την διορισμένη διοίκηση ο ομίλητής, «εστίασαν» το αγωνιστικό κλίμα με συνθήματα και φωνές.

γ) Την προσπάθεια περιθωριομού της παράσισης συντάξεων, που ήταν αντιπαρασπος στο συνέδριο. Καταπαύοντας κάθε έννοια δημοκρατίας ο πρόεδρος του ΕΚΠ Ζησιμολόγος με την συμφωνη γωνη όλων των προεδρίων, έδωσαν τον λόγο στο σ, στο τέλος και ενώ είχαν αποχωρήσει τα 3/4 των αντιπροσώπων, παρά του ότι ο σ, είχε καταθέσει ψηφοδέλτιο και ζήτησε να τοποθετηθεί σαν εκπρόσωπος παράταξης. Ανελάρτητα όμως απ' αυτό, δεν μπόρεσαν να φημισουν την φωνή του επαναστατικού συνδικαλιστικού κινήματος, που για μια ακόμη φορά σ' αυτόν τον χώρο, κατέληξε το Σπασιό των εργατικών αγώνων, την συμπληρωμα ΠΑΣΚΕ - ΕΣΑΚ και έδειξε τον δρομο για την ανάπτυξη σήμερα των εργατικών αγώνων.

ΧΡΩΠΕΙ : ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΟ ΣΩΜΑΤΕΙΟ

Εγιναν την Πέμπτη 6 Φεβράρη, εκλογές για την ανάδειξη νέου Δ.Σ., στο εργοστασιακό σωματείο της φαρμακοβιομηχανίας ΧΡΩΠΕΙ.

Σε αυτές τις εκλογές η ΠΑΣΚΕ ανέβασε την δύναμή της κατά μια έδρα, παίρνοντας συνολικά 227 ψήφους και 5 έδρες. Η ΕΣΑΚ έχασε μια έδρα, παίρνοντας συνολικά 163 ψήφους και 3 έδρες, ενώ η παράταξη της Ν.Δ., πήρε 33 ψήφους και μια έδρα. Ακόμα, βρέθηκαν 9 ζευγικά και 2 άκυρα.

Τα αποτελέσματα αυτά, έχουν να κάνουν με την δημαγωγία και τον εκβιασμό της κλεισκής της ΠΑΣΚΕ, στους εργαζομένους, που μπροστά στην ένταξη της ΧΡΩΠΕΙ στην Εθνική Φαρμακοβιομηχανία κινδυνεύουν από απόλυση. Τα τοζώνια, το χτίπημα στην ΕΣΑΚ —τα αποτελέσματα δεν δημασιώθηκαν στον υψωτο - Ριζοσπάστη— είναι αποτέλεσμα του χτυπήματος που έκαναν στο κίνημα του εργοστασίου, αλλά και της ενότητας που έδειξαν με την ΠΑΣΚΕ στο κεντρικό ζήτημα της ΧΡΩΠΕΙ, στην ένταξη της στην ΕΦ.

Προκήρυξη της οργάνωσης μας, μοιρασθηκε την ημέρα των εκλογών στο εργοστάσιο.

Η Ο.Α.ΚΚΕ ξεπερνώντας λάθη και αδυναμίες που βαραίνουν ολόκληρο το «μ-λ» κίνημα, που για χρόνια γυρσίσατε μέσα στο εργοστάσιο, θα σταθεί μπροστά στους αγώνες που έρχονται.

— Να διεκδικήσουμε πραγματικές αμείψεις σπαζώντας στην πράξη την Φασιστική απαγόρευση να επέλθει η κρίση του Παπανδρέου.

— Να τσακίσουμε την τρομοκρατία της εργοδοσίας που εμφανίζεται με την στήρηση καταχτημένων δικαιωμάτων.

— Να αντισταθούμε στην εξαγορά των συνειδήσεων, στην διάσπαση και τον αποπροσανατολισμό. — Να μην επιτρέψουμε ούτε μια απόλυση συνάδεσθου, κάτω από οποιαδήποτε μορφή ιδιοχτησίας του εργοστασίου.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΗΣ Ο.Α.Κ.Κ.Ε.

ΑΘΗΝΑ: ΒΕΡΑΝΖΕΡΟΥ 55
ΟΜΟΝΟΙΑ ΤΗΛ. 5241058
ΠΕΙΡΑΙΑΣ: ΒΑΛΑΩΡΙΤΟΥ 1
Π.ΚΟΚΚΙΝΙΑ ΤΗΛ. 4928007

ΟΙ ΕΚΛΟΓΕΣ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ

**ΜΙΑ ΜΑΝΟΥΒΡΑ ΤΟΥ ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΥ
ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΜΟΥ**

• Σε αποχή κάλεσε το λαό το κομμουνιστικό κόμμα

Το τι σημαίνει φασισμός και αμερικάνικος ιμπεριαλισμός, ο λαός των Φιλιππίνων και οι προοδευτικοί άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο, είχαν πολλές φορές την «ευκαιρία» να νιώσουν. Από τότε δηλ. που το ανδρείκελο αυτό των αμερικάνων, ο Μάρκος, έχοντας στα χέρια του την εξουσία, πλήθαινε τα εγκλήματά του και βάθαινε την οικονομική κρίση και την κοινωνική σήψη, σε βάρος του Φιλιππινέζικου λαού.

Πρόσοψα όμως, είχαμε την ευκαιρία να παρακολουθήσουμε τον Μάρκος, στη προσπάθειά του να βγει από την διεθνή απομόνωση που έχει περιέλθει το καθεστώς του, με την πραγματοποίηση των προεδρικών εκλογών της 7 Φλεβάρη. Παράλληλα είδαμε την συνταγή «φιλειλευθεροποίησης» του καθεστώτος από την αντιπολί-

τευση της Ακουίνο με την συμμετοχή της στις εκλογές, η οποία προσπάθησε να αποτελέσει μια αξιόπιστη «εναλλακτική λύση» στο φασιστικό καθεστώς.

Όλη αυτή η εκλογικιστική προσπάθεια κατέληξε σε φιάσκο και στάθηκε ανίκανη να περισώσει το καθεστώς και την παραπέρα απομόνωσή του, από το σύνολο του λαού. Αιτία ήταν το γεγονός ότι η μαζική προσέλευση στις κάλπες δεν είχε τον χαρακτήρα της λύσης των προβλημάτων του και αυτό ο λαός το ήξερε, απλά ήθελε να ξεφορτωθεί έναν τύραννο, όσο και το γεγονός της εναγώνιας προσπάθειας του Μάρκος να κρατηθεί στην εξουσία με το πρωτοφανές όργιο βίας και νοθείας που συντελέστηκε σ' αυτές τις εκλογές.

Η ταχτική του αμερικανικού ιμπεριαλισμού

Οι εκλογές αυτές από την αρχή της εξαγγελίας τους ήταν μια φάρσα, ένας ελιγμός του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και της ντόπιας αστικής τάξης να στρέψει την προσοχή του λαού από τα προβλήματα του. Σε μια χώρα που το εξωτερικό της χρέος στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, έχει φτάσει το τέλος των 30 δισ. δολαρίων, η ανεργία το 1979 ποτέ λίγο θα αλλάζει τις δομές του καθεστώτος, ακόμα και στη περίπτωση που το κόμμα της αντιπολίτευσης έπαιρνε την εξουσία. Η ίδια η Ακουίνο διακήρυξε πριν τις εκλογές, την παραμονή των αμερικάνικων βάσεων μέχρι το 1991. Ταυτόχρονα όλα αυτά τα χρόνια αιχμή της δύναμης του ανταρτικού και μεγαλώσε η ακτινοβολία του κομμουνιστικού κόμματος των Φιλιππίνων.

Αυτοί οι παράγοντες ήταν, πέρα από την αδυναμία τους σαν καταρχήν υπαρκτό να επιβληθούν τις θέλησές τους, που καθόρισαν την ταχτική των Αμερικάνων. Βλέποντας να απαλούνται τα στρατηγικά και οικονομικά τους συμφέροντα στις Φιλιππίνες, προώθησαν την «φιλειλευθεροποίηση», κατεβύθηση που προσβάλει σε πολλά καθεστώτα του τρίτου κόσμου, και γύρισαν τις πλάτες στον μέχρι τώρα «αμφιμύηνο» τους δημοκράτη «σητόντας» «αδιόβη» ηρώ και «ελευθερο» εκλογές.

Υστερα από τις πρόσφατες εκλογές με την πιθανολογούμενη νίκη της Ακουίνο, την άρνηση της παραδοχής της εξουσίας από τον Μάρκος και ενώ έχει σταματήσει η καταμέτρηση των ψήφων, οι αμερικάνοι κάνουν νέα στροφή πρότειναν αυτές τις μέρες κυβέρνηση συμπαιγνίας των δύο κομμάτων. Επει ο Μάρκος βλέποντας να κερδίζει ξανά την υποστήριξη των αμερικάνων, πρότεινε στην Ακουίνο να

σχηματίσουν κυβέρνηση, πράγμα που μέχρι τώρα δεν έγινε αποδεχτό.

Το κομμουνιστικό κόμμα κάλεσε τον λαό σε αποχή από τις εκλογές

Το παράνομο κομμουνιστικό κόμμα, οι μαρξιστές - λενινιστές - μαοίστες, (στερα από την άρνηση της Ακουίνο να υποσχεθεί αμνηστία και της δήλωσής της, για παραμονή των βάσεων, κάλεσε το Εθνικό Δημοκρατικό Μέτωπο και τον λαό, σε αποχή από τις εκλογές. Παράλληλα 5.000 σπαδοί και μέλη του μετώπου «Μπαγιάν», που είναι συνασπισμός αριστέρων ομάδων και κλέχονται σε μεγάλο βαθμό από το Ε.Δ.Μ., (στερα από τις δηλώσεις Ακουίνο, διαδήλωσε στους δρόμους υποστηρίζοντας το σύνθημα της αποχής.

Ταυτόχρονα το κόμμα δήλωσε πως δεν έχει πρόθεση να δημιουργήσει προβλήματα στις εκλογές παρά μόνο σε περίπτωση που οι στρατιωτικοί δεν βάλουν να μείνουν στον στρατό. Στις επόμενες μέρες των εκλογών όχι μόνο δεν έγινε κατορθωτή η ηρεμία από μέρος των στρατιωτικών αλλά τέθηκαν σε κατάσταση ετοιμότητας σ' όλες τις Φιλιππίνες.

Επει στη διάρκεια της προεκλογικής περιόδου εξέτισαν συγκρούσεις μεταξύ του κυβερνητικού δυναμικού και του Νέου Λαϊκού στρατού, με αποτέλεσμα να χάσουν την ζωή τους μέχρι σήμερα πάνω από 50 άτομα, στη πλειοψηφία τους στρατιώτες του κυβερνητικού στρατού. Υστερα από ενόρκες ποιητές έστησε ο Ν.Α.Σ. Το έθνολο κίνημα έτσι έδειξε και στη διάρκεια των εκλογών, ότι αποτελεί τον παραγοντα που θα πρέπει να πάρει υπόψη, οποιαδήποτε πολιτική δύναμη στις Φιλιππίνες που θα θέλουν να προσήσσει της εξέλιξης σε καπιταλιστική αντίθεση με λαϊκό συμφέροντο.

Η επανάσταση είναι στην ημερήσια διάταξη και ορμιάζουν οι συνθήκες για τη λαϊκή εξέγερση.

ΤΟ ΠΡΑΧΤΟΡΕΙΟ ΤΗΣ ΜΟΣΧΑΣ ΣΤΙΣ ΦΙΛΙΠΠΙΝΕΣ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΟΥ... ΦΑΣΙΣΤΑ ΜΑΡΚΟΣ

Αναδημοσιεύουμε απόσπασμα φυλλάδιου για τις Φιλιππίνες από την συνέντευξη που έδωσαν η Μαίτα Γκομέζ αντιπρόσωπος της «ΒΑΥΑΝ», στα γραφεία της «ένωσης για τα δικαιώματα και την απελευθέρωση των λαών».

Ερώτηση: Πόσο χρόνια ζωής έχει η ΒΑΥΑΝ.

Μαίτα: Η οργάνωση που εκπροσωπώ ιδρύθηκε στις 4 και αναγνωρίστηκε στις 15 Μάη αυτού του χρόνου. Έχουν ήδη εσφραμιστεί 15 ημετικά μας στελέχη.

Ερώτηση: Πώς ερμηνεύονται τα τελέδια της Ιμάλντα Μάρκος στην ΕΣΣΔ και ποιές είναι οι γυναικές γραμμές οι σχέσεις ΕΣΣΔ - Φιλιππίνων;

Μαίτα: Όταν ο Μάρκος έχει «ερω-

τικά και γυναικία» με τον Ρεγκαν τότε η δύναμη του επισκέπτεται την Μόσχα. Όμως η ΕΣΣΔ δεν έχει καθόλου επιρροή στις Φιλιππίνες. Διατηρεί βέβαια επαφές και δεσμούς με το πολύ μικρό (παλιό) ΚΚ Φιλιππίνων που... στερείται σοβαρότητας αφού βρίσκεται στο ελιθοδικτατορικό στρατοπέδο! Όλα αυτά τα «κουρβάκια» όμως δεν σημαίνουν πως παίσαμε - εστω και για λίγο - να εμιαστε αποικία των ΗΠΑ.

ΟΧΙ ΣΤΗ ΣΚΟΤΕΙΝΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 1

ότι αφορά την αμερικάνικη στρατιωτική παρουσία, παρ' όλη τη σοβαρότητα του, υπολείπεται κατά πολύ από την παράταση της παραμονής των βάσεων και χρησιμοποίηση για αντιπερισπασμό.

Φαίνεται έτσι πολύ πιθανό η γραμμή υποχώρησης του Παπανδρέου σ' αυτές τις διαπραγματεύσεις είναι συμφωνημένη από τα πριν με την ΕΣΣΔ. Όμως αυτό καθόλου δεν σημαίνει ότι η αμερικάνικη πολιτική παρουσία πίστη και ανάμειξη, εκτοπίζεται στον ίδιο βαθμό, που δυναμώνει η ρωσική.

ΚΙΝΔΥΝΟΣ «ΑΙΒΑΝΕΖΙΚΗΣ» ΕΞΕΛΙΞΗΣ

Αντίθετα, αυτή ακριβώς η πολιτική είναι που δυναμώνει και τους δύο πόλους του ανταγωνισμού μέσα στη χώρα μας, αν και τους δυναμώνει άμεσα.

Αυτή ακριβώς προσδιορίζει τη βιωσιμότητα των συγκρούσεων που έρχονται και τον «αιβανέζικο» χαρακτήρα τους. Αλλά και την αυτοκαταστροφή του ίδιου του Παπανδρέου και του τμήματος της αστικής τάξης που αυτός εκοράζει κάτω από την κηρυχία του πιο απόλυτου πολιτικού πόλου στο μπλόκο του σοσιαλϊμπεριαλισμού, του ψευτο - ΚΚΕ. Επει, το ψευτο - ΚΚΕ είναι πολύ πιο κερδισμένο, πιο ανέπαφο πολιτικά από την παλιονόρμικη κλίκα. Ο Παπανδρέου δηλαδή, είτε σαν φιλοαμερικάνος για όσους δεν καταβαθμίζουν στο βάθος την πολιτική του του καθουσιασμού απέναντι στις ΗΠΑ, είτε σαν φιλορώσος που είναι πραγματικά είναι ήδη παρωχημένος στην συνείδηση του κόσμου σαν ένας τουλάχιστον απεργήτος άνθρωπος. Ο υποχρεωτικός του ρόλος, να μην κάνει ότι λέει και να μην λέει ότι κάνει τον έχουν φθείρει ανεπανόρθωτα και η πορεία του αν και μοιραία δεν θα είναι πολύ μακριά. Αυτό επιβεβαιώνεται και στην σύγκρουση με τον Σαρτζετάκη.

Ο Σαρτζετάκης διατέλεσε έναν τυπικό πρόεδρο που είχε την απλή ιδιότητα του «όχι Καραμανλής». Η αντισοσιαλϊμπεριαλιστική του ιδιότητα, όμως, όπως εκοράστηκε στην εναντίωση του στο νέο ημετικό δόγμα εναντίωση δηλαδή στην «Φιλία» με την Βουλγαρία ενάντια στην Τουρκία τον έφερε σε σύγκρουση με τον Παπανδρέου.

Η Παπανορμική κλίκα φείρεται ουσιαστικά τον Σαρτζετάκη. Αυτό είναι και το νοσημα της προεδρο-

λογίας που ξεκίνησε το συγκρότημα Λαμπράκη. Ο Παπανορμικός την αναθεώρηση που φαιρεί κάθε εξουσία. Όμως για να υπογράψει αυτή την αναθεώρηση ο Σαρτζετάκης, για να καθουσιαστού πρέπει ο Παπανορμικός να πει δημόσια ψέματα ότι δεν έγιναν άλλες προτάσεις για την προεδρία.

Το ψευτο - ΚΚΕ δεν υποχρεώνεται καθόλου σε τέτοιες ταπεινώσεις. Η απομάκρυνση του Σαρτζετάκη θα του κοστίζει πολύ λίγο σε κύρος. Θα την γίνει χωρίς σχεδόν να κουνήσει το δαχτυλάκι του.

Αυτό είναι το πλεονεκτήμα του ψευτο - ΚΚΕ για μια ολόκληρη περίοδο.

ΑΠΑΙΤΗΣΗ ΓΙΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΪΚΟΥ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑ

Αν σήμερα το ψευτο - ΚΚΕ και η Παπανορμική κλίκα από τη μια μεριά, και η Ν.Δ. από την άλλη είναι σε θέση να ακολουθήσουν μια τέτοια καταστροφική πολιτική που οδηγεί την Ελλάδα στη δίνη του πιο έντονου ανταγωνισμού των υπερδυναμικών αυτό το χρυσάνε στην αποεία του συνειδητού, πολιτικού, οργανωμένου λαϊκού κινήματος που θα έβαζε στην πρώτη γραμμή των δημοκρατικών καθηκόντων την ανάγκη της πιο αδιάσπλητης πάλης εναντίον στις υπερδυναμίες και τους πολιτικούς της εκφραστές της χώρας μας.

Όμως αυτοί οι αντιδραστικοί δεν θα πρέπει να ησιάζονται. Ο λαός μας δεν είναι με τις υπερδυναμίες, γχωρίζει και μαζί τις ΗΠΑ, γχωρίζει και δεν συμπάθει την ΕΣΣΔ. Ιδιαίτερα οι πολιτικοί εκφραστές της νέας δεξιάς: ΠΑΣΟΚ και ψευτο - ΚΚΕ θα πρέπει να ξέρον ότι όσο και αν η ρωσική υπέρδυναμη σαν καινούργια έχει καλύτερο όνομα στη χώρα μας, απ' ότο ανταγωνιστής της, η παγκόσμια και η εγχώρια δραστηριότητα της καθημερινά αρπάζουν και εξετέλλουν τις δημοκρατικές συνειδητήσεις.

Ο αγώνας ενάντια στις υπερδυναμίες με τον ένα ή τον άλλο τρόπο θα δίνεται. Οι δυνάμεις που αντιστρατευονται τον ημεμονισμό όλο και θα δυναμώνουν, θα ξεκαθαρίζουν, θα αναπτύσσονται. Ο λαός μας δεν είναι καθόλου εύκολη λεία, έχει μια πλούσια πολιτική παράδοση και ένα ανεξάντηλο Επανεσαστατικό πνεύμα.

«ΝΕΑ» ΔΥΝΑΜΗ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 5

ΕΣΑΚ! - «Στόχος η συναρπασία η μάλλον η σύμπτυξη κορυφής στο προεδρικό της ΓΣΕΕ μεταξύ ΠΑΣΚΕ και ΕΣΑΚ-Σ' όπως ακριβώς μεθοδεύτηκε - τουλάχιστον από τη μεριά της - τρσοκρατικής κορυφής της ΠΑΣΚΕ, όχι μόνο δεν απέδωσε αλλά αντίθετα οδήγησε αντικειμενικά τη ΓΣΕΕ στο περιθώριο των κοινωνικών πολιτικών και οικονομικών εξελίξεων της χώρας μας... (Σύσκεψη Μιλωνά που και πάλι όμως τη κύρια ευθύνη την έχει η ΓΣΕΕ του Ρωτόπουλου. Και ο ψευτο - Ριζοσπαστής βέβαια θα υπαντήσει σε μια αρκετά... διαπαιδαγωγική (!) γλώσσα και δεν θα δώσει μεγάλη διάσταση στην ίδριση αυτής της παραταξής φροντίζοντας πάντα την καλλυψη της.

• Στο δεύτερο ζήτημα, στον «επαρκτό σοσιαλισμό» έχει σίγει προσεχτικά κάθε αναφορά, τόσο στο Μήνυμα του Πρέζιντεντ, όσο και στην εισήγηση του Μιλωνά.

Ενώ αντίθετα, προπαγανδίζονται με έμφωση οι θέσεις του σοσιαλϊμπεριαλισμού για βάσεις, ΗΠΑ και ΝΑΤΟ, μονοπωλία.

Ενώ αντίστοιχα καλύπτουν την φιλοσοσιαλϊμπεριαλιστική πολιτική της κλίκας του Παπανορμικού. Είναι όμως γεγονός πως σε κανένα από τα δύο κείμενα, δεν αναφέρονται στο ζήτημα της ειρήνης και της ύφεσης. Δεν βάζουν κανένα καθήκον πάλης για την εδραίωση της παγκόσμιας ειρήνης. Και αυτό είναι κάτι το «παραξένο» για δυνάμεις που προέρχονται από το ΠΑΣΟΚ. Πιστεύουμε πως ο λόγος που δεν τοποθετούνται στο ζήτημα αυτό, έχει να κάνει τόσο από την αντίθεση της βάσης στην φιλοπόλεμη πολιτική της Ρωσίας και του συμφώνου της Βαρσοβίας, όσο και από την ανάγκη, να αποψύχουν σε αυτή τη φάση τοποθέτηση πάνω στις φιλορωσικές πρωτοβουλίες «ειρήνης» του Παπανορμικού. Στην αντιμετώπιση αυτών των «λεπτόν» ζητημάτων, προτίμησαν σαν καλύτερη ταχτική λύση την σιωπή.

Μια σιωπή που δεν μπορεί όμως να κρατηθεί για πολύ, καθώς οι πολιτικές εξελίξεις κινούνται με αρκετή ταχύτητα. Ηδη η συγκρότηση αυτής της συνδικαλιστικής παραταξής, έρχεται να επιβεβαιώσει τις εχθμίες μας για τις ανερχόμενες πολιτικές εξελίξεις, για πολιτικές λύσεις προς όφελος του σοσιαλϊμπεριαλισμού.

Α.Γ.Τ.Η

ΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΥΝΑΣΤΕΙΑΣ ΝΤΥΒΑΛΙΕ

Οι διωχόμενοι του μαύρου πληθυσμού από την Καπ Αιτίλ, πόλη που ήταν το κέντρο της εξέγερσης εναντίον στο καθεστώς Ντυβαλιέ.

Η χώρα που το κατά κεφαλή εισόδημα είναι 100 δολ., τον χρόνο, που ο αναλφαριθμησιμός φτάνει στο 80% του πληθυσμού που οι άνθρωποι πεθαίνουν στα 45 τους, η χώρα της πιο μαύρης δικτατορίας, όπως ονομάστηκε, των αιώνων δικτατόρων της οικογένειας Ντυβαλιέ, δοκίμασε πριν λίγες μέρες, την έκρηξη ενός φασιστικού, Του μαύρου πληθυσμού. Το Πόρτ - Ω - Πρενς και το Κάπ Αιτίεν έγιναν πεδία αναταραχής και αιματηρών συγκρούσεων, ανάμεσα στην εξεγερμένη μαύρη πλειοψηφία, και στους πραιτοριανούς φασίστες Τοντόν Μακουί του δικτατόρα Ντυβαλιέ.

Όσοι πίστεψαν ότι θα μπορούσαν να κρατήσουν, για πάντα, τους μαύρους, σκλάβους στις φυτείες ζαχαροκάλαμου ή εξεθλωμένους ζητιάνους του δολαρίου, που μοίραζε «απλόχερα» ο δικτάτορας στις πολυτελείς του βόλτες, έπεσαν οικτρά έξω. Η μαύρη εξέγερση πέταξε στα σκουπίδια αυτή την εικόνα και θύμισε τις μέρες της εξέγερσης του 1791 κατά της γαλλικής αποικιοκρατίας, τότε που η Αιτή φάνταζε μια τερράστια πυρκαγιά στο κόλπο της Καραϊβικής.

Αν σήμερα, μετά την πτώση των Ντυβαλιέ, οι Αμερικάνοι, που στηρίζαν αυτή την δυναστεία και που τώρα υποστηρίζουν τη νέα στρατιωτική κυβέρνηση, δεν πήραν ακόμα το δρόμο της επιστροφής στη χώρα τους, είναι σίγουρο πως όχι αργά θα γευτούν και αυτοί την εκδίκηση του αιτινού λαού.